

Futbol aşkına tutulan günlükler

Evren Özüyener 20.11.2008

Söz konusu futbol olduğunda herkesin söyleyeceği bir sözü var. Bunun da en kolay yolu blog bir diğer adıyla web günlüğü açmak.

Sihirli topun peşinden koşanlar, futbolu nasıl gördüklerini anlatmak için blog kurup fikirlerini yayıyor. Türkiye’de bu bağımlılık hangi boyutta diye sorduğumuzda futbolseverler ve blog buluşmasına dair yapılan bir araştırma bu günlüklerin ne kadar çok takip edildiğini göz önüne seriyor. Reklam yazarlığı yapan spor tutkunu Utku Yasavul,iki yıllık bir süreyi kapsayan ‘Futbol Blogları’ adlı akademik bir incelemeyi geçen ay sonlandırmış. Bakın bu kayda değer araştırma sonucunda futbol, Türkiye’deki bloglarda nasıl ele alınıyor...

Futbol bloglarının içerikleri

- 1- Avrupa futbolundan haberler ve yorumlar
- 2- Türk futbolundan haberler ve yorumlar
- 3- Manken veya oyuncu fotoğrafları
- 4- Günlük veya haftalık maç programları
- 5- Kişisel konular

Avrupa futbolundan haberler ve yorumlar –Yabancı gazetelerden ve bloglardan yararlanıyor, atlatma diyebileceğimiz haberler bulabiliyorlar. Futbol tarihini refere eden yorumlar ve analizleri büyük bir başarıyla yapıyorlar. İngiltere, İspanya, Almanya, İtalya ve Güney Amerika’yı takip ediyorlar. Genelde her ülkede bir takım tutup o takım lehine yorumlar ve yazılar yazıyorlar.

Türk futbolundan haberler ve yorumlar –Genelde taraftar oldukları takımların haberlerine ağırlık veriyorlar. Haber yaratmıyorlar, haberleri yorumluyorlar. İnterneti takip eden spor yazararı tarafından mutlaka okunuyorlar. Yazılarından büyük medya kuruluşları alıntılar yapıyor.

Manken veya oyuncu fotoğrafları –Arka sayfa güzeli konseptini bloglarına yansıtıyorlar. Genelde erkek okuyucuya seslendikleri için blogun okunurluğunu artırıyorlar. İçeriğin statik kalmasını önüyor, bloglarına estetik bir tat katıyorlar.

Günlük veya haftalık maç programları –Hafta sonu yapılacak ve Tv’deki maçların yayın saatlerini ve yayınlanacağı kanalı belirterek yazıyorlar.

Kişisel konular –Politik konularda aydın tavırlarını açıkça belli ediyorlar. Özellikle terör ve yolsuzluk gibi toplumsal olaylara mutlaka değiniyorlar. Teknolojik gelişmelere ve yeni çıkan ürünlere yer veriyorlar. Tatil, eğlence ve yeme içme mekânları konusunda tavsiyelerde bulunuyorlar.

Gösterim rakamlarına göre ilk beş

İlk ve en büyük Türkçe futbol bloğu, Sabah Gazetesi Futbol Editörü Bülent Timurlenk’e ait Aceto Balsamico’dur. İki yıllık periyotta 2 milyona yakın sayfa gösterimine ulaşmış, Basında birçok defa yer bulmuştur. Türkçe

blogların neredeyse tamamı bu blogdan ilham almışlardır. <http://acetoblog.com/>

İkinci blog, Türkiye çapında amatör futbol takımlarına yer veren, bu takımların kadroları, yaptıkları maçlar gibi aktüel bilgiler veren ve 1,5 yılda 500 bine yakın sayfa gösterimine ulaşan Yerelfutbol.com'dur.

<http://yerelfutbol.com/>

Üçüncü sırada Aceto Balsamico ekolünü takip eden ve 1,5 yıla yakın zamanda 300 binden fazla sayfa gösterimine ulaşan Romanista Bukowski gelmektedir. <http://romanistabukowski.blogspot.com/>

Dördüncü sırada uçan Hollandalı lakabıyla tanınan yazar tarafında hazırlanan, Hollanda Ligi ağırlıklı Vliegendederlander ise 1,5 yıla yakın zamanda 250 bine yakın sayfa gösterimine ulaşmayı başarmıştır. <http://vliegendederlander.blogspot.com/>

Beşinci sırada ise İtalya Ligi ağırlıklı yazı, haber ve yorumlara yer veren, 1.5 yıla yakın zamanda 250 bin civarında bir sayfa gösterimini yakalayan Tardini Büfe yer almaktadır. <http://tardinibufe.blogspot.com/>

-Diğerleri: Kalearkasi.blogspot.com: 140 bin, Ultrasmovement.blogspot.com: 135 bin, Noatsamisa.blogspot.com: 103 bin, Bigginsreds.blogspot.com: 104 bin, Devrimderki.blogspot.com: 79 bin, Lambuja.blogspot.com: 60 bin, Kingsantillana.blogspot.com: 57 bin, Dokuzaylik.blogspot.com: 55 bin, Torinolu.blogspot.com: 54 bin, Telifhakki.blogspot.com: 48 bin, Kontratak.blogspot.com: 43 bin, Artemiofranchi.blogspot.com: 40 bin, 3puan.net: 30 bin, Bolbolfutbol.blogspot.com: 28 bin.

Sözün özü, Türkiye'deki futbolseverlerin kendilerini bir şekilde ifade ettikleri bloglar derinlemesine incelendiğinde ortaya çıkan gerçek oldukça çarpıcı. Türk spor basınının ne arz ettiği ile takipçilerin ne talep ettiği arasında ciddi bir uçurum var. Hal böyle olunca ister zevk ister maddi tatmin gözeterek spor tutkunları kendini bloglara teslim ediyor. Başlamak çok basit. İlginç bir blog adı bul (toprak saha ruhu, iyi orta gol olur, oyun havası.blogspot.com vb...) ve futbolu tarif et.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Doğuştan Denizli

Evren Özüyener 25.01.2009

Yusuf Şimşek hiçbir demecinde "Doğuştan Denizlili'yim" dememişti zaten Antalya'da dünyaya gelmişti. Oysa yedi yıl boyunca yani kariyerinin büyük kısmında hem de farklı zamanlarda iki kez yeşil-siyahlı formayı sırtına geçirmişti. Bir nevi şu anda Beşiktaş'ta olması Denizli'de doğmasına bağlıydı. Gözler onun üstündeydi ilk 11'de sahaya çıkarken. Teknik direktör kontenjanından 'Doğuştan Beşiktaşlı' Mustafa Denizli ise Kara Kartal'ın Turkcell Süper Lig'de yeniden doğumuna şahit olmak için gözünü sahaya dikmişti tıpkı siyah ve beyaza gönül veren binler gibi.

İbrahim Üzülmöz bitmek tükenmek bilmeyen enerjisini sahaya yansıtan bir isim. Belki de bu yüzden Beşiktaş'ın sol kanadına kim geldiyse bir türlü çare olamadı onun kadar. Bir dönem kaptanlık mertebesine ulaşan cengaver, türlü girdaplara kapılsa da hep sağlam çıktı. Forma döndü dolaştı onu buldu hep. Sahada her bölgeye giriş yetkisine sahip tek adam Tello, İbrahim Üzülmöz'e emanet edilen bu ünlü kanada dalıp ortayı

kestiğinde maçın beşte birlik dilimi sona ermişti. İlk tehlike emaresinde bitirciliğe soyunan Mert Nobre, kavisini alıp gelen topa vurdu kafayı. Cenk bir panterin olabileceği kadar çevikti.

İlk yarının ortasına doğru akınlar artsa da Denizli kalesine doğru, Yusuf ve Holosko'nun kanatlardan getirdiği gol pasları sonuç vermedi bir türlü. Mücadelenin üçte biri erirken iş başa düştü adeta. Slovak oyuncu Kratochvil, sert bir şutla golü buldu. Kendi kalesine atılan en güzel gollere aday olabilir bu vuruş. Elbette, Beşiktaş'ın emektar defans oyuncusu Recep Çetin'in 18 yıl önce Malmö maçında kendi kalesine attığı jeneriklik golle yarışamaz!

Stresten arınan Beşiktaş, devreyi önde tamamlarken Denizlispor da yaşam belirtisi aradı durdu gözler. Bu beklentiyle başlayan ikinci devrede Zapotocny maçın bitimine on dakika kala kırmızı kart gördü. Onun dışında Yusuf Şimşek'in ince çalımları ve isabetli pasları, farklı forma altında da olsa bilindikti. Hiç susmayan taraftarların tezahüratları rakip farklı olsa da hep etkileyici.

Böylesi bir günde Kara Kartal'ın zor geçmeye aday doğuşu, talihsiz bir vuruşla erken doğuma dönüştü. Herhalde 'Doğuştan Beşiktaşlı'yım diyen herkes, dün akşamki maç sonunda bir geceliğine de olsa Doğuştan Denizli'liyim diye haykırmıştır...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oynama hakkı alınmaz verilir

Evren Özüyener 12.02.2009

2010 yılında Kanada'nın Vancouver şehrinde düzenlenecek Kış Oyunları'nın başlamasına tam bir yıl kaldı. Olimpiyat, küresel mali kriz eksenli sıkıntılar yaşasa da yapılacak. Kaynaklar zorlanarak planlara uygun çalışmalar sürüyor. Uluslararası Olimpiyat Komitesi Başkanı Jacques Rogge'da hafta boyunca şehirde bulunarak tanıtım faaliyetlerinde rol alıyor. 1976 Montreal Yaz ve 1988 Calgary Kış olmak üzere iki kez Oyunları düzenleyen Kanada bu olimpiyatlarda hiç altın madalya kazanamıştı. Bakalım bu kez makus talihini yenebilecek mi? Açılış ve kapanış törenleri ise ilk kez çatısı açılır kapanır bir stadyumda yapılacak. 12 Mart'ta ise Paralimpik Oyunları başlayacak. Sporseverler artık 365'den geriye gün sayıyor.

1992'den bu yana olimpiyatların içinde bir fiil bulunan bir grup var ki onlar da hasretle Oyunları bekliyor. Oluşumlarını 'Right To Play' olarak adlandıran bu topluluk, az gelişmiş ülkelerdeki çocukların gelişimine katkıda bulunmak amacıyla projeler üretiyor. Ekip, birçok sporcu ve sporseveri gönüllü olarak bünyelerine katarak çeşitli yardım kampanyaları düzenlemekte.

2007 Eylül'ünde bu kuruluş, adından oldukça söz ettirmişti. Projenin bu ayağında spor giyim markası Adidas ve futbolu bırakan Fransız Zinedine Zidane'ın ortaklaşa yürüttüğü uluslararası birliktelik halen sürmekte. Bu işbirliği ile; Afrika, Asya ve Ortadoğu'daki 20 ülke çocuklarının daha iyi koşullarda yaşam sürmesi için 275.000 adet 'Right To Play' logolu kırmızı top üretilip bu topların satışından elde edilen gelirin tamamı fona aktarılmakta. 2002'den bu yana programın sembolü olarak küçük kırmızı toplar kullanıyor.

Bu anlamlı çalışma kapasamında vurucu bir reklama da imza atmışlar. İnternet sitesinde karşınıza bir kare çıkıyor. Fotoğrafta yarı çıplak bir Afrikalı çocuk yer alıyor. Görüntünün içinde 'Hangi tarafı seçmesini isterdiniz?'

yazarken görüntünün hemen altında bir imleç duruyor. Sola doğru çektiğinizde ufaklık, korku dolu bakışlı gerillaya, alttaki ibare ise 'Yalnız Kalan'ın İngilizce'de karşılığı 'Left Alone'a dönüşüyor. Sağa doğru yürüttüğünüzde ise çocuk eğlenen bir ifadeye bürünüp ayağında futbol topu ile sırtlamakta. 'Oynama Hakkı' yani 'Right To Play' şeklinde organizasyonun logosu beliriyor ve 'Çocuklar oynadığında dünya kazanır' mesajı veriliyor. Harika bir uygulama.

'Top yoksa eğlence de yok' diye haykırıyorlar. Azerbaycan, Benin, Çad, Etiyopya, Gana, Endonezya, Ürdün, Liberya, Mali, Mozambik, Pakistan, Filistin, Ruanda, Sierra Leone, Sri Lanka, Sudan, Tanzanya, Uganda, Zambia bu kuruluşun el attığı ülkeler. Hala kah çatışmaların sürdüğü diyarlarda kah da yoksulluk ve hastalıkla boğuşan bölgelerdeki ufaklık hayatların rehabilitasyonu adına spor merkezli eğitim için fon toplama derdindeler. EFG International, Johnson&Johnson, Aegeon gibi büyük firmalar bu oluşuma destek veriyor.

Herkes gibi, bu uluslararası insani yardım organizasyonu da 2010 Kış Oyunları'nı heyecanla bekliyordu ki 2008'in son günlerinde gelen bir mektupla yüzler asıldı. Vancouver Olimpiyat Komitesi, birliğin Olimpiyat Köyü'ne giremeyeceğini bildirdi. Dünyanın dört bir yanından protestolar yükseldi. Bu zamana kadar her olimpiyatta yer bulan topluluk neden artık Köy'e giremiyordu? Uluslararası Olimpiyat Komitesi sözcüsü, konunun sponsorlarla alakası olmadığını, yeni partnerler eşliğinde farklı programlara yoğunlaşacakları belirtiyor. Oysa Right To Play'in genel müdürü, eski hız patencisi Johann Olav Koss, sponsorların çatışmasını bu ayrılığının sebebi olarak görüyor. Mitsubishi 480 bin dolar bağış yaparken bir diğer otomotiv devi General Motors'un Vancouver Olimpiyat Komitesi'ne resmi sponsor olmak için ödediği miktar 67 milyon dolar. Paranın gücü burada bir kez daha kendini gösteriyor.

Çocuklara sporu sevdirmek için olimpiyatları mesken tutan birlik resmen adından söz ettiremeyecek. Köye giriş de yasak. Ancak olimpiyatları takip edecek, orada bulunup seslerini duyuracak. Ne de olsa amaç köye girmek değil köye sporcu yetiştirmek...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üst düzey gelecek

Evren Özüyener 23.02.2009

Geçen cuma akşamı, Avea ve Türk Telekom ile yapılan sponsorluk anlaşması törenini izlemek için davetliler, Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı'ndaki 1907 Tribünü'nde toplanmıştı. İmza törenine Başkan Aziz Yıldırım, Avea CEO'su Cüneyt Türkkan, TT Genel Müdürü Dr. Paul Doany'in yanı sıra asbaşkanlardan Murat Özaydınlı ve kurumların yetkilileri katıldı.

İşbirliğine dair konuşmalar yapıldıktan sonra 'Soru-Cevap' bölümüne geçildi. Medya mensuplarından sadece bir isim soru yöneltti. Kısa bir sessizlikten sonra başka soru gelmediği belli oldu. Toplantı sona erdi. O anda ön sırada oturan Fenerbahçe Asbaşkanı Ali Koç, ayağa kalkıp medya mensuplarına doğru, "Yazıklar olsun. Hiç mi soracak sorunuz yok?" diye veryansın etti. Akabinde görüşlerini almak için kameraların kuşattığı yönetici, "Siz gazetecileri tenkit ediyorum. Fenerbahçe için hayati bir anlaşma imzalanıyor. Ancak soru sormaya lüzum bile görmüyorsunuz. Hep sansasyonel haber peşindesiniz. Biraz spor ekonomisi ile ilgilenin. Araştırın. Okuyucu ve dinleyicilerinize farklı bilgiler sunun" dedi. Haklıydı...

Bu yaklaşım aslında Fenerbahçe gibi 100 yılı devirmiş bir camiada yeni bir yönetim anlayışının habercisi olmalı. Eskiden sadece deklarasyon yayınlarcasına tek tarafın yaptığı basın duyuruları, 'cep telefonu açık' diye azar işiten muhabirler devri artık yerini farklı bir döneme bırakıyor. Eskiden soru soran basın mensuplarına sıcak bakmayan hatta zaman zaman azarlayan anlayış, bugünlerde gazetecilere çatıyor 'niçin soru sormuyorsunuz' diye. Artık açık sözlülükle daha sık medya bilgilendirme toplantıları düzenleneceğinin sözü veriliyor. Bizi rahat bırakmayın, sorgulayın mesajı veriliyor. Değişimin ayak sesleri bunlar. Ali Koç ve onun gibi yöneticiliği adeta yalayıp yutmuş idareciler, dev camialara ivme kazandıracak. Yıllarını tepe yöneticilikle geçirmiş deneyimli beyinler yeni örgüt şemasında görev bekliyor.

Başkan Aziz Yıldırım kendi sağlığını riske ederek Fenerbahçe'yi devraldı, yedirdi, içirdi, okuttu, büyüttü, hayata hazırladı adeta. 10 yılı aşkın süre içinde liderliğini yürüttüğü ekibine kattığı isimlerle hizmet etti durdu. Sarı-lacivertli camiada ona alkış tutuyor. Belki Mayıs ayında yapılacak kongrede adaylığını koyup tekrar seçilecek. Öyle bile olsa artık kulübün görünümü bambaşka olacak. Başkan'ın her fırsatta dile getirdiği 'Dünya Kulübü' hedefi gerçekleşecekse artık bu yeni yapılanmada elini sallasan üst düzey yöneticiye çarpmak zorunda.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yalancı baharın sigortası

Evren Özüyener 11.03.2009

İlkbahar gelince doğa değişime uğrar. Ağaçlar çiçek açarken havada ısınmaktadır. Tüm canlıları etkileyen soğuktan sığağa geçişin bir nevi zorlukla mücadelenin yerini rehavete bıraktığı bir süreçtir. Bir de yalancı bahar vardır ki öyle bir aldatır ki adamı...

Türkiye'nin spor sahnesinde önemli role sahip Fenerbahçe'nin futbol kamuoyunun da en yumuşak karnıdır bu aldanma hali. Güllük gülistanlık oldu mu futbol takımı ne de mutludur herkes. Hele şöyle üç maç üst üste galibiyet geldi mi sarı-laciverte gönül veren bünyelerde bahar sarhoşluğu hissedilir. Böylesi dönemlerde kıpır kıpır olur Fenerbahçe sevdalısının yüreği. Ne var ki olası bir kaybın vücutta yarattığı tahribat çok güçlü olur. Tatlı günlerin verdiği rehavete kapılmış beden, beklemez ki hiç böylesi bir darbeyi. O alıştırılmıştır mutluluğa. Daha da fazlasını talep etmek üzeredir şımarıkça.

İşte böylesi dönemlerde havalanmaya müsait toplulukları, yerde tutmaya muktedir kişilere ihtiyaç vardır. Sarı-lacivertli camiada bu görev artık Ali Koç'a düşmüştür zaten bu iş onun için çocuk oyuncağıdır. Yüz milyonlarca doları yöneten beyinleri koordine eden, binlerce insana iş sağlayan dev kurumların geleceğine yön veren yönetici için Fenerbahçe'nin hem asbaşkanı hem de Kurumsal İletişimden Sorumlu Yönetici unvanlarını taşımak çok zor olmuyor haliyle.

Tüm sezonun fotoğrafı çekildiğinde henüz herhangi bir başarı elde edemeyen bir futbol takımının üst üste üç galibiyet almasının zafer olmadığını bilen idareci, " Kısa vadeli değerlendirmeler yapmıyoruz. Havaya girecek halimiz yok" diye uyarıyor. Belli ki bu zihniyet camianın sigortası olacak. İş hayatının her türlü iniş-çıkışa gebe olduğunu adı kadar bilenlerden oluşan beyin takımları, gelecek yılların kulüp yönetim şemasında yerini alacak gibi görünüyor.

Elektrikler kesildi bir de balonlar sahaya girdi

Evren Özüyener 16.03.2009

Taraftarların yıldızı Gineli Ibrahima Yattara, soğuk algınlığı teşhisiyle kadrodan uzak kalınca Alanzinho orta sahanın solunda görev aldı. Brezilyalı'nın yeteneğinden kimse şüphe etmiyor. Ne var ki 25 yıl sonra gelecek bir şampiyonluk mevzu bahis. Camianın en ufak bir laubaliliği kaldıracak hali yok. Bu bağlamda 'bireysel artistik' hareketlerde tam puan toplayabilen 'minik' futbolcunun takım oyununa uzak oluşu düşündürüyordu. Taa ki çünkü Galatasaray maçına kadar.

Daha iki takım birbirini tartmaya henüz başlamıştı ki sol çaprazdan pis bir şut çıkaran 25 numaralı forma önce direğe sonra da filelere değen vuruşuyla şampiyonluğa bir göndermede bulunuyor; pahada ağır yükte hafif yıldız adayı, rüştünü ispatlıyordu Trabzon'da. Sihirli küre bordo-mavililere geçtiğinde Alanzinho'da toplanıyordu tüm hayaller. Gole gidecek tüm planlara dahil ediliyor o. Bir de boyu 10 cm uzun olsa. Ne de güzel olurdu hayat. Gol ayakları Gökhan ve Umut ise yıpratıcı santrafor deyimine cuk diye oturuyor da taraftarlar yıpranıyor onlar çerçeveyi bulamadıkça.

Karadeniz ekibi erkenden golü bulacağını hesaplamış mıydı acaba? Zira her teknik adamın maçın binbir türlü haline göre taktik planı hazırdır. Daha ilk dakikalarda öne fırlayan Trabzonspor'un kontraatakla maçı kopartması için 13 dakika yetebilirdi. Ama olmadı. Elektrikler kesilip maç 6 dakika durunca sonrasında başlayan oyunda eşitlik sayısı geldi Baros'la.

61. dakikada tam Trabzonspor yükleniyordu ki balonlar sahaya girdi konfetiler eşliğinde. Eee ne de olsa kutlama yapılacaksa maç 2.5 dakika durabilir ne olacak ki! Sakinleşen oyun Galatasaray'a yaradı ve gol geldi Arda'dan. Son bölümde Colman, on kişi kalan rakibe baskı anında eşitliği sağladı işte o kadar.

Elektrikler gidiyor, balonlar sahaya iniyor, futbolcular bakakalıyor. İşte büyük maça yakışmayan küçük bahaneler...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Biraz bekleyebilir miyiz acaba?

Evren Özüyener 18.03.2009

Zamanı geriye döndürüp yeniden kurgulama şansı verilse keşke. Öylesine merak ediyorum ki acaba Ertuğrul Sağlam, Beşiktaş'ın başında kalmış olsa şu anda ve sezon sonunda siyah-beyazlı takım kaç puan toplayıp ligde kaçınıcı sırada yer alıyor olurdu? Defans, orta saha ve forvet mevkilerinde top koşturduğu camiasından bir takas sonucu ayrılan futbolcu, geçen sezon geri döndüğünde bu kez teknik sorumlu koltuğundaydı. 3'üncülükle bitirilen maraton sonunda, Beşiktaş'ın başında teknik direktör olarak ikinci kez başlayan Sağlam, içinde bulunduğumuz ligin ilk altı haftasında dört galibiyet ve iki beraberlik elde etmiş, hiç yenilmemişti. Kendi sahasında puan kaybetmeyen, deplasmanda Trabzonspor'la berabere kalan bir ekibin tek kaybı İstanbul

Büyükşehir Belediyesi beraberliği. Ne var ki UEFA Kupası ilk turunda Ukrayna ekibi Metalist Kharkiv'i ilk maçta yenmeye rağmen rövanşta alınan farklı yenilgi sonucunda eleniş. Ve ayrılık. Kalsa ne olurdu acaba?

Ve zihnimi kemiren bir diğer soru daha. 1999 yılına geri gittiğimizde Fenerbahçe'nin efsane futbolcusu Rıdvan Dilmen, taraftarların en çok istediği isim olarak geri dönüyordu biricik camiasına. Bu kez teknik sorumlu sıfatıyla. Beklenti büyüktü elbette. Bir dolu transferle sezona giren takım çok da fena gitmiyordu. Yeni birlikteliğin getirdiği aksaklıklar söz konusuydu ancak ligde işler çok da tatsız değildi aslında. Beş maç sonunda üç galibiyet ve iki beraberlik. Bu tabloda başarısızlık olarak görülen, iki beraberliğin iç sahada alınmış olmasıydı. Derken, UEFA Kupası birinci tur maçında Macar ekibi MTK Budapeşte deplasmanında alınan golsüz beraberlik, akabinde Kadıköy'de talihsiz bir gece sonunda Avrupa'ya erken veda. Ve ayrılık. Kalsa ne olurdu acaba?

Ertuğrul Sağlam, görevini ifa ederken yerine teknik direktör bakıldığını öne sürerek istifaya karar vermiş ancak takımı bu değişimden etkilenmesin diye ekibinin başında son maçına çıkmayı uygun görmüştü henüz kararını kamuoyuyla paylaşmadan. Ne asil tavrı...

Rıdvan Dilmen, yönetimin seçimlerine müdahil olduğunu birebir telaffuz etmese de, sonrasında ayrılığın ardında bu tutumların yattığı konuşulup durmuştu. Efsane, kararını UEFA Kupası maçından önce aldığını belirtip bu seçimini, takımın ahengini bozmamak için maç sonunda sonuç ne olursa olsun zaten açıklayacağını ifade etmişti. Ne asil tavrı...

Fenerbahçe'den erken ayrılmak zorunda kalan Rıdvan Dilmen, futbol takımı ne zaman düşük performans gösterse, acil durumda aranacak ilk kişi konumunda. En azından taraftarlar ve üyelerin çoğuna göre. Eğer bundan dokuz buçuk yıl önce Fenerbahçe'ye büyük umutlarla getirilen teknik adam, rahat hareket edebilse ve bu değerli futbol düşünürü 'ben izin istesem' dercesine kulüpten uzaklaşmak zorunda kalmazaydı belki de şimdi onun adı her sohbette geçmeyecekti. Sezon sonu beklenebilseydi keşke...

Bu sezon devre arasında teknik sorumlu arayan Bursaspor'un da ilk tercihi Rıdvan Dilmen olmuş ancak 'Türkiye'nin bir numaralı futbol yorumcusu' yeşil-beyazlıların teklifini reddetmişti. Bursaspor yönetimi de Ertuğrul Sağlam'a teklif götürmüştü. İşte O Sağlam'ın idaresindeki yeşil-beyazlılara konuk oluyor cuma günü Fenerbahçe. Ertuğrul Sağlam, belki de Beşiktaş'a dolaylı yoldan faydalı olabilir. Fenerbahçe'den puan alması halinde Beşiktaş rahatlar, sarı-lacivertli camia gelecek yıl planı dahilinde toplanır. Cuma günü Fenerbahçe'nin puanlar kaybetmesi halinde büyük olasılıkla yine 'Aragones derhal istifa' isimli şarkı söylenecektir. Evet, belki de Euro 2008'de İspanyolların göz pınarlarını kurutan başarının merkezindeki deneyimli çalıştırıcı, sarı-lacivertli camiada tatmin edici olmaktan uzaktır. Ekibi hâlâ istikrarı bulamamıştır. Ancak onun yollanması çocuk oyuncağıdır da yıllar sonra, aynı Rıdvan Dilmen ayrılığındaki gibi 'yahu acaba

Aragones kalsaydı o sezon Fenerbahçe lig bitiminde acaba nerede olurdu' şeklinde bir kehanete kafa yormaktansa 10 haftası kalan şu ligin sonunda dağıtılacak karneleri beklemekte fayda var.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dünya Hikâye Anlatma Günü

Evren Özüyener 20.03.2009

Harry Kewell'in mı stoperde olması acaba Galatasaray'ın ürkek başlamasına yol açmıştı bilinmez ama defansif zaaflar göze çarpıyordu ilk dakikalarda. Hamburg, Almanya'daki ilk maçta şaşkın bir görüntü vermişti hatta Galatasaray 10 kişi kaldığında bile. Oysa, Hamburg dün akşamki mücadeleye kendinden emin başladı ki bu bekleniyordu. Dış sahada, özellikle kontrataklarda tehlike arz eden ve üstüne üstlük disipline edilmiş üst düzeyin bir gömlek altı rakip Hamburg. Taraftarlar o tüyleri diken diken eden marşı ilk on dakika boyunca söylerken henüz gol pozisyonuna şahit olmamıştı gözler. Maçın uykuları getirecek temposu fırtınadan önceki sessizliğe işaretledi acaba?

Aslında kimi çevirseniz 0-0'lık sonuç kalplerde ilk çarpan skor olurdu. Taktik, teknik, şablon, sistem ne olursa olsun bu maç başladığı skorla bitse ne de harika olurdu. Kadıköy'e giden yolda böylesi erken bir durakta inmek, sarı ve kırmızıya gönül verenler için kabus tadında bir rüyadan uyanamamakla eşdeğerdi.

Sabri Sarioğlu. İki ciğere sahip olduğu söylenen bir enerji deposu. Bir önceki turda Bordeaux maçında hayati bir vuruşa imza atarken maçın belki de kaderini etkileyecek pozisyonda topu eski açığa atabiliyor işte altı pastan.

Galatasaray'ın pas trafiğini yönlendireceğine inananlar hayal kırıklığına uğrarken, Almanya'da döktüren Aslanlar nedense dağınık bir görüntü veriyordu. Derken durup dururken Baros'a alenen dalan Boateng, penaltı hediye ettiğinde Türkiye, ayağa kalkıyordu Kewell'in füzesiyle. Avustralyalı, Galatasaray'ın ruhuna işlemeyi iyi becerdi kendisinden yakışan bir tavırla. İki Hamburg maçı sonunda tribünlerle romantik bir ilişkiye giren centilmen, artık unutulmaz isimler arasına adını yazdırıyordu.

Peki, Çek golcü Milan Baros'a ne demeli? Baros da artık tribünlerin diğer sevgilisi olarak tarihin yapraklarına sarı-kırmızı formasıyla oturuveriyordu ikinci devrenin başında aşırmasıyla. Futbol, tekniği yüksek oyuncularla ne de lezzetli bir yemeğe dönüşüyordu Arda, Lincoln birlikteliği sonunda. Tadından yenmiyordu.

Guerrero. Perulu oyuncu ikinci yarıda öyle bir sihir yaptı ki. Parlak bir gecede gökyüzündeki yıldızların ihtişamını seyrederken birdenbire yağan göktaşı yağmurunu andırıyordu art arda gelen iki gol.

Dünya Hikâye Anlatma Günü bugün. 90'lı yılların başında ortaya çıkan ve her yıl bu tarihte kutlanan özgün bir 24 saat. Herkes birbiriyle öykülerini paylaşıyor farklı dillerden, farklı milletlerden. Bilmeyenler bilenlerden öğreniyor o gizli kalmış hikâyeleri. İşte dün akşamki sonuç sonunda dünyanın dört bir yanına dağılmış milyonlarca Türk'ün anlatacak tatsız bir öyküsü olacak. Unutulmak istenecek kadar üzücü.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir fark var

Evren Özüyener 22.03.2009

Sivasspor ligin lideri. Bu sezon, Türk futbolunun en değerli rekabet sahnesinde 'en fazla başarılı sonucu alan takım.' Ağırladığı Beşiktaş ise paçasına tutunmuş. Şampiyonluğa koşuyorlar elele. Görüntü bundan ibaret.

Ancak tohumları beş sene önce atılan kırmızı-beyazlı takımın, özellikle bu sezon ortaya koyduğu çarpıcı performansın altında 'fark' yatıyor. Özellikleri itibariyle farklı meziyetlerle donanmış oyuncular topluluğu, dün de bu ligin en sıra dışı ekibi olduğunu bir kez daha kanıtladı.

Kaleci Petkovic, yenmeyecek gol yemiyor öyle kolay kolay. Defansın sigortası Sylla, güçlü olmasına güçlü, ileri çıkışlarda da yürekli ama savruk. Onun açığının 'piyangodan çıkan' Bilica kapıyor. Üst düzey bir oyuncu olması an meselesi. Sedat ve İbrahim mendireği andırıyorlar. Dalgın yaklaşan yıkıveriyor. Musa, Murat Sözgelmez ve Sezer, dinamik koşuları sık becerebilen, deparları kuvvetli üç değer. Teknik kapasiteleri, Murat Erdoğan'la karşılaştırıldığında sınırlı kalsa da üçünün ciğerleri bol oksijen depolayabiliyor. İleri uçtaysa Tum ve Mehmet. İki gol ayağı da çok yıpratıcı. Tum yıkılmıyor. Okkalı bir omuz darbesi ancak hakkından gelir. Hepsinden daha dirençlisi 'azgın boğa'ya benzetilen Mehmet'in de pozisyon sezgisinden korkulur.

Bulgular bir araya geldiğinde bu sezon alışılmış bir Sivasspor taktiği sonucunda gol geliyor: 'İlk devrede dur, ikinci yarıda vur'. Tum, harika bir Mehmet asistiyle kafayı vuruveriyor. Tam, 'şimdi takımın kontratak gücü Balili girer' demeye kalmadan o hamle geliyor da hesapta olmayan iki yetenek daha önce sahne alıyor. Yusuf'un lokumunu Tello havada kapıyor. Sihirli bilekten çıkan top, hünerli sol ayağa oturunca beraberlik geliyor.

Sivasspor, bir futbol takımında olması gereken tüm birimlere sahip. Ancak bazen futbol sanatçıları sahne aldığı anda fark kapanıveriyor bir anda. Tüm çözümler denense de fayda etmediğinde saygı göstermekten başka bir seçenek yok.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu bir olağanüstü hâl farkıdır

Evren Özüyener 23.03.2009

Galatasaray'ın konuğu Eskişehirspor 'biz kontraatak takımımız' diye bas bas bağılıyor adeta. Zemin de bu oyun felsefesine epey müsait. Hızlı oynayan bir takımın topu hafifçe arkadaşına yollaması yetiyor da artıyor.

Kırmızı-siyahlıların hücum hattını oluşturan Batuhan ve Youla, her takımın rüyasını kurduğu ikili. 'Pivot santrafor deparlı bir atlet eşliğinde' şeklinde göze çarpıyorlar. Beşiktaşlı olduğu bilinen Batuhan'dan bir Peter Crouch ya da Hakan Şükür olması bekleniyor. Zaman gösterecek. Youla'nın Türk futbol sahnesinde neler yapabileceği üç aşağı beş yukarı biliniyor zaten. Dün kritik bir gole daha imza attı yine Gineli ikinci yarıda.

Orta sahadan gol bölgesine sızmakla görevlendirilen Engin aslında birikimini yansıtamıyorsa da driplingi kuvvetli ve ince çalımlar atabiliyor. Orta alanda Gençlerbirliği alt yapısından yetişen Doğa ve Denizlispor kökenli Bülent Ertuğrul 'işini yaparım' eksenli futbollarıyla göze batmıyorlar haliyle. Serdar, hem defansın göbeğinde hem de kanatta oynayabilen istikrarlı bir isim. Keza Koray, sağ kanatta başarılı bir parsellemeye imza atıyor. Nadarevic ve yılların El Saka'sı da savunmanın sigortası. Aslında defansın bir diğer güvenilir adamı uzun kol ve bacaklarıyla kaleci İvesa! Bu bağlamda dirençli ve hızlı hücumla çıkan Es-Es'in puan tablosunun diplerinde gezinmesi kulağa bir tuhaf geliyor nedense!

Herhalde bu gidişattan memnun olmasa gerek, Eskişehirspor Teknik Direktörü Rıza Çalımbay, hafta içinde olağanüstü hal ilan etmişti. Disiplinsiz davranan, planlarını bozan, hakemlerle gereksiz diyaloga girip bu

nedenle kart gören futbolcuların en ağır şekilde cezalandırılacağını belirten Çalimbay, "Eskişehirspor kulübü maddi açıdan zor bir dönemden geçiyor, herkesin elini cebine atması gerekiyor. Bu dönemde para konuşan çekip gidebilir" şeklinde konuşmuştu. Görünen o ki iki kartın ardından kırmızıyla yedek kulübesine erken giden Nadarevic bu konuşmalara şahit olmamış. Para lafı edilmeyen Es-Es demek ki zorda kalınca daha iyi mücadele ediyormuş. Eee olağanüstü hal farkı...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İspanya'da Xavi diye bir topçu var!

Evren Özüyener 29.03.2009

Dakika 42... Ve İspanya ilk gol pozisyonun giriyor ki o da nispeten uzaktan vurulan bir şut. Türkiye ise ilk devrede dört kez golle burun buruna geliyor. Dev buluşma öncesi yoldan kimi çevirseniz, mücadelenin böylesine ay-yıldızlıların lehine seyredeceğine inanmazdı. İnanmak isterdi belki ama mantığı elvermezdi haliyle.

Türkiye'nin hiçbir futbolcusu bire bir karşılaştırıldığında rakibe teslim olmayınca, 2008'in Avrupa Şampiyonu etiketi sadece lafta kaldı. 'Pas yapılacaksa biz kralını yaparız' felsefesini benimsemiş müthiş yeteneklerle donanmış İspanya. 'Dünyanın En İyi Oyun Kurucusu' kimdir diye kafa yormayı gereksiz kılan Xavi bile tehlike arz edecek bir ara pası atamadı. Tüm bu gelişmeler ilk yarıda vuku buldu.

Teknik sorumlu Fatih Terim, İstanbul'daki ikinci karşılaşmanın daha zor geçeceğini zira İspanya'nın kontraataktta telafisi güç hasarlar bırakabilecek bir ekip olduğunun farkındaydı. Bu yüzden Santiago Bernabeu Stadı'nda dün geceki maçın aslında kora kor geçeceğini ve Türkiye'nin kolay teslim olacağını inanmıyordu. Ne kadar haklı olduğu ortaya çıkınca ümitler yeşermiştii ilk devre sonunda.

Alınacak bir galibiyet ya da beraberlik, 2010 Dünya Kupası yolunda Güney Afrika'ya gidiş biletinin bir tarafından kavranması demektii. Ancak o Xavi denen şahsiyet, kendisine verilen payeyi bir kez daha haklı çıkarttı. Serbest vuruşta topu arka direğe kesen Barcelona'nın harikulade adamı, Ramos'un abuk vuruşunda tamamlayan Pique'in golünü hazırlayan isim oldu. İkinci devre ritmini Xavi yönetimindeki İspanyollar rahata kavuştu. O saaten sonra yapacak da bir şey yoktu.

Belki de hiç bir takım Bernabeu'da bu kadar fırsat yakalamazdı. Şanslı bir günde 36 yıl sonra Türkiye'yi karşısında bulan İspanya'nın ne devliğı kalırdı ne de fiyakası. Ne var ki 'ole ole ' sesleri yankılanınca gerçekler inanılmayacak kadar acı olabiliyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yıllar içinden bir seni seçtim

Evren Özüyener 05.04.2009

Teknik patron Mustafa Denizli bir '26. hafta' lafı ortaya atmıştı. İşler yolunda gidince, ister kehanet ister analiz deyin, geline nokta Mustafa Hoca'yı haklı çıkartıyordu. İşte o ünlü haftada Kayserispor'u konuk etmişti siyah-beyazlılar. Denizli'den gelen lider Sivas'ın galibiyet haberi de bu mücadelenin önemini vurguluyordu.

İştahı kabarmış Kara Kartal, yüklenmeye başladı hemen. İlk tehlike 8. dakikada

11'de İspanya-Türkiye-İspanya maçlarının gazisi İbrahim Toraman, soldan serbest vuruş hediye etti takımına. Haliyle Ali Turan da sarı kartını aldı. Medyanın Arjantinli Messi'ye benzettiği Serdar Özkan da, topu alâkasız noktaya dikti.

Sonrasında gidişatı etkileyecek bir gelişme yaşandı. 20'de Cangele, Beşiktaş ceza sahasına girdi. Sivok'un müdahalesinde hakem devam etti! Oyun da!

Ataklar ev sahibinden geliyordu bu sırada. 27'de Serdar Özkan'ın çalımını mütakip kestiği sert ortayı Yusuf, penaltı noktasından volemsi vuruşla ağlara yapıştırıyordu: 1-0.

29'da Kayserispor korner kullandı Cangele ile. Arjantinli, topa hafif dokunup Bilal Aziz kaleye doğru kestiğinde akıllara İngiltere Premier Lig'de Manchester United'lı Rooney-Giggs ortaklığı geldi. Yalnız bir fark vardı bu kez! Cangele, iki kere vurmuştu. Bu işte bir terslik vardı. Kural hatası olmasın! Belki de gelecek haftaların gündem maddesi belli oluyordu kim bilir!

Kayserispor, gole yanıt veremedi üç dakikaya kalmadan. Ernst'i diziyle dürtünce Ali Turan, çift sarıdan kızarıyordu. Bu dakikadan sonra kanadı kırılan Kayserispor varlık gösteremezken, Beşiktaş 48' ve 52'de Bobo'yla üç metreden zoru başardı! Sonrasında irili ufaklı atakların 90 dakikayı doldurduğu sonuçsuz girişimler skoru değiştirmiyordu. 2009 yılında hiç yenilmeyen Beşiktaş yola devam ediyordu. Ne uğurlu seneymiş ama...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Etiket fiyatı aldatmasın

Evren Özüyener 06.04.2009

Fenerbahçe bu sezon Turkcell Süper Lig'de başarılı performans sergileyemiyor. Yine de dün akşamki maç öncesi Trabzonspor'un puanlar kaybetmesi sonucunda Fenerbahçe, Eskişehirspor'u yense üçüncülük basamağını bordo-mavililerle paylaşacaktı.

Maç bir tartışmayla açılıverdi. 2. dakikada İspanya'nın Türkiye temsilcisi Güiza yerde kalıyor, hakem geçip gidiyordu. Sahanın mutlak hakimi, 39'da Josico'nun Engin Baytar'ı çekiştirmesine de seyirci kalıyordu.

Eskişehirspor'un ligin kaliteli ekiplerinden biri olduğu artık gün gibi aşık. Rıza Çalımbay'ın örgütlediği grup, futbolun doğrularını yerine getiriyor. Gol hariç! Serdar Özbayraktar ile 3 ve 44'te müsait vuruşlar, filelerle topun buluşmasına mani olurken Fenerbahçe cephesinde ise Güiza 18'de topu eziyor, 22'de Uğur Boral 'daha gol atmak için henüz erken' isimli vuruşuyla sahaya gözlerini dikenlerin şaşırmasına vesile oluyordu.

Genel olarak 'Japon kale' kıvamında geçen maç, Fenerbahçe yarı sahasında cereyan ederken ilk devre boyunca

bitmek bilmeyen harika paslaşmalar skor tabelasına yansımıyordu Eskişehirspor adına.

Yaralı Kanaryalar'ını desteklemek için tribünlere koşan onbinler türlü fedakarlıklar sonucunda kurulan pahalı kadronun neden bir bütün haline gelemediğini sorgulamaktaydı. Bu sezon sık sık konuşulan gündem maddesi işte bu ikilem...

47'de Batuhan kafayla topu yuvarlıyor kaleye giden hayalleri Yasin savuşturuyordu. Atağın dönüşünde gol atmakla görevli Güiza, Ivesa'yı şişledi.

59'da Fenerbahçe'nin hayrına bir gelişme yaşandı. Fenerbahçe gol atıyordu. Evet, Roberto Carlos soldan kesiyor, Deivid dokunuyordu.

64'te Güiza topu bir kez daha ezerken 87'de plaseyle golü buluyordu. İkinci devrede daha bir iştahlıydı sarı-lacivertliler. 90'da Batuhan'ın diz golü skoru belirliyordu sadece. Etiketinde milyon dolarlar yazan Fenerbahçeliler ile Eskişehirspor'un oyuncularları arasındaki tek fark, fiyatı!

Kısa vadede mutluluk peşinde koşanlar, "Büyük takım, şanssız gününde kazanandır!" özdeyişini kullanır sık sık. Ne bahanedir ama! Ancak gelecek hafta Galatasaray ve Fenerbahçe'nin buluşmasında hangisine bu sözünü yakıştırmak uygun gelir? Bilen varsa beri gelsin...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Farklı yolculuklar

Evren Özüyener 12.04.2009

Trabzonspor'un yıldız adayları olarak Yattara ve Alanzinho gösteriliyor. İki kanada kurulanlardan sol merkezli akınların sorumlusu Brezilyalı büyür, ilk devre boyunca epey göze battı. Yattara'ya da bulaştı zaman zaman. Hele 5. dakikada topu 20-25 metre sürdü, gelen kim varsa ekarte etti. Tam 'Haftanın Golü' nü atacaktı ki artık müdahale vaktiydi.

Bu iki yetenekli oyuncunun Hacettepe'deki karşılığı ise Tozo. Orta sahada ikinci bölgenin bekçiliğini yapan Brezilyalı futbolcu çarklara dişli arayan her ekibe uyar. 29 yaşındaki futbolcu, baskı anında bile pas yüzdesini yüksek tutabiliyor.

Umut Bulut, henüz 3. dakikada Yattara'nın lokum tadında ortasını beğenmeyip dışarı attı; 2.5 metreden hem de. Devre sonuna doğru da heyecandan gol pozisyonundan çıktı!

Sağlı sollu olmaktan başka bir özelliği olmayan Hacettepe atakları sürerken, 27. dakikada bordo-mavili camia 'gol' diye ayağa kalktı. Serbest vuruşta Orhan, istemeden de olsa, kendi kalesinin doksan diye tabir edilen noktasını tutturuyordu.

Aslında Trabzonspor, 12. dakikada kendi ceza sahası içinde gole çok yaklaştı! Hızlı atağa çıkmak isteyen Colman ve arkadaşları, belki de 5'e 2 yakalayıp rakibi, güle oynaya öne geçecekti Trabzonspor. Bu olasılığı ortadan kaldıran Hacettepe'nin Selçuk'u, Colman'ı yaka paça durdurdu. Ancak bu girişim, onun 48'de ikinci

sarıdan kızarmasına yol açacaktı. Hakemin serbest vuruşta 'beni bekleyin' uyarısına kulak asmayıp gaza basınca, bir mor-beyazlı forma soyunma odasına erken vardı.

Kırmızı kartın etkisi kendini hemen gösterdi. Cale, 49. dakikada golü buldu. Sağdan kesilen Yattara bandrollü ortaya Umut, yalandan yükselince boşta kalan yuvarlağı Cale, geldiği köşeye plaseledi.

Üç dakika geçmedi ki, Giray kafayla 3-0'ı buldu. Soldan Selçuk'un kavisli ortasına kafayı yuran Giray, defansın müdahalesiyle farkı yaratan isim oluyordu.

Eksik yüklenen Hacettepe, 64'te Serkan'ın ceza sahası girişinden şutuyla şeref sayısını kazandı.

Karşılıklı gidip gelmeler bir sonuç vermezken 87'de Umut Bulut, kendini affettiriyordu dördüncü golü atarak. Köşeyi bulan golcü sevinirken suni çimdeki futbol gecesi de sona eriyordu. Ligin renk ayarını bozan mor-beyazlı Hacettepe Bank Asya 1. Lig yolculuğuna devam ederken, Trabzonspor'da zirveye tırmanmayı sürdürüyordu.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İkinizi de sevmiyorum

Evren Özüyener 13.04.2009

Galatasaray ve Fenerbahçe. Türkiye'nin en pahalı kadrolarına sahipler. Bir kaç milyon avro farkla... Heyecan yaratmayı iyi başarıyorlar. Mücadele etmeyi de. Fakat derbi diye tabir edilen önem değeri yüksek böylesi bir maçın ilk yarısında Fenerbahçe, Galatasaray ceza sahasında tpola buluşamıyor. Epey geniş bir süre bu. 45+3 dakika. Bunun izahını yapabilmek için sarı-lacivertlilerin 'Çanakkale Geçilmez' taktiğini uygulamış olması gerekirdi. Halbuki sahaya çıkan çubuklu formaların içinde iki hücumcu (Semih ve Güiza), iki ofansif kanat oyuncusu (Uğur Boral ve Gökhan Gönül) ve bir de gol hazırlama becerisi yüksek orta saha adamı (Deivid) bulunuyor. Öyle ki ceza sahasındaki tek buluşma Güiza'nın ellerine dokunuyor. Tuhaf mı tuhaf! İspanya'da kral, Türkiye'de kayıplarda Güiza. İki uzun topu kaleye yollayabilecekken kontrol edemiyor bile. Yani çerçeveyi bulan girişimi yok. Öte yandan Fenerbahçe'nin oyuncularını, ev sahibi Galatasaray'ın varına ve yoğuna dair izleri kendi kale önünde buluyordu. İstekliydi sarı-kırmızılılar ilk yarıda.

İkinci devrede Güiza'nın 'ben top ezerim' temalı pozisyon dışı kalışları göze batıyordu. Yine de 'ceza sahası' diye tehlikeli bir alanın varlığını hatırlayan sarı-lacivertliler ikinci yarının ilk dakikalarında bu sihirli dikdörtgeni keşfediyordu. Sonuç çıkmasa da!

Diğer yandan öfkesini kontrol edemeyen iki futbolcunun küfürle karışık nefret kusan tavırları ve son dakikalarda kavgayı aleni gören futbolcular topluluğu ne de acaipti! Milli takıma çağrıldıklarında birbirlerinin yüzüne nasıl bakacaktı bu isimler? "Futbolun içinde bunlar var" zihniyetine cevap, 'iyiyle kötü arasında bir fark var' dizesinde yatıyor olsa gerek.

Bir o yana bir bu yana savrulan top iki sevgili arasında kalıp nereye ait olduğunu bilemez bir haldeydi adeta. İki tarafı da sevmiyordu meşin yuvarlak. Böylesine karşılıklı ikramların tercih edildiği bir 90 dakikaya zaten gol denen o değerli icat yakışmazdı. Hele şampiyonluk hiç!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

“Nasıl anlatsam, nerden başlasam”

Evren Özüyener 26.04.2009

Nisanın 25’i Fenerbahçe’nin Ankaragücü’nü ağırladığı bir İstanbul akşamına denk gelmiş. Şehre de bahar uğramış. Futbol seyretmeye müsait bir gün. İkisi de düşmemeye çalışıyor. Sadece mekanları farklı.

Geçen yıl Avrupa’da baharı gören Fenerbahçe, bugün adını bile ağzına alamıyor o gün karşılaştığı devin. Televizyon aracılığıyla ulaşabildiği Chelsea, kente uğradığında Nisan ayının ilk günleriydi henüz. Bugün olumsuz eleştirilerin odağı Kazım, kilidi açmıştı o akşam. Kadıköy yıkılmıştı ara pasıyla buluştuğunda Londralı.

Ve dün. Ankaragücü’nün savunmadan topu uzaklaştırdığı pozisyonda henüz maç yeni başlamış. Elyasa’nın pasında Ankaragücü’nün forveti tehlike arz ediyordu. Leonardo Andres Iglesias, ikinci jenerasyon Volkan ile karşı karşıya kalınca Arjantinli, ceza alanına girip vuruşunu yapıyor ve sihirli yuvarlak ağlara gidiyor.

Ankaragücü’nün ligde kalma umutlarını ayakta tutuyor Fenerbahçe. Mütevazı kadrosuyla mücadele veren başkent temsilcisi, Süper Lig’de yaşam belirtisi gösteriyor. 58. dakikada Önder’in Jaba’yı indirişini müteakip penaltıyı Brezilyalı kullanıyordu. Dış sahada iki farklı öne geçiyordu konuk sarı-lacivertliler.

Deivid. O da Chelsea maçında şans bulup tabelayı sarsmıştı. Ne olduğunu anlamayan İngiliz devi yurduna dönmüştü hüznünlere boğularak. Bu yılı izinli geçirse de şeref sayısını atıyor yine de 78’de.

Diğer tarafta Güiza, Fenerbahçe’nin gol umudu olarak görülüyor. Ne var ki onun kendine inancı var mı acaba? Böylesi üst düzey bir milli takıma ucundan bucağından sıkışan İspanyol hücumcu, anlaşılmaz bir performansla imza atıyor.

Türkiye’nin en çok sevilen müzik gruplarından MFÖ’nün Bodrum beldesi üzerine yazdığı şarkı, ne de güzel dizelerle doludur. Genellikle sıkıntıya düşen birisi, derdini anlatmak için bir giriş cümlesine ihtiyaç duyar. Böylesi durumlarda ‘nasıl anlatsam ya da ‘nerden başlasam’ diye bir ‘off’ çeker insan.

Fenerbahçe’ye gönül verenler de oynanan başarısız oyunu tespit etmekte geç kalmıyordu. Dünyanın kalburüstü liglerini her hafta sonu tekrar tekrar izleyen futbolseverler, artık doğruları adı gibi biliyor. ‘Ole Ole’ sesleri yankılanırken bunun yergi olduğu acıydı. Ama gerçekte.

“Bir zamanlar aşık olmuştum
Ama şimdi, ismi neydi unuttum”

şeklinde devam eder o güzelim dizeler. Bu nasıl bir gidiş ki Fenerbahçe unutulmaya yüz tutuyor. Gün be gün...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mayıs sıkıntısı ve İzmir karnavalı

Evren Özüyener 14.05.2009

İzmir... Güzel İzmir... İnsanı gevşeten bir havası var bu şehrin. Ilımlı bir kent. Yaz çoktan gelmiş buralara. Sarı-lacivert ve siyah-beyaz'ın aşkı da bir başka oluyor hani. Yaşanmasını tasvip etmediğimiz nahoş hadiseler burada telafuz bile edilemiyor. İstanbul'un iki devi sevildiği kadar birbirine saygı göstermesini de biliyor. İyot kokusu rüzgara binmiş esiyor Kordonboyu'nda. Ligin tamamı hep burada oynansa keşke? Yok o kadarı da fazla dersiniz; acil İzmir takımları Turkcell Süper Lig'e. İzmir seyahatleri her bünyeye faydalı!

İstanbul'un iki devi için mücadele vakti geldiğinde göze Alex batıyordu. Fenerbahçe'ye geri dönmüştü kaptan. Beşiktaş'ta ise İbrahim Üzülmez uzun bir süre sonra yedek kalmıştı.

Beşiktaş'ta Gökhan ve Sivok bu kez Güiza'ya aşkırtma vuruş şansı vermemek için defansın ortasına kurulmuştu. Fenerbahçe'nin Harry Kewell'ı Gökhan Gönül ise stoper mevkiinde Lugano'yu yanında buldu.

Derken Yusuf, kupanın bir ucundan tuttu. Sol kanada çöreklenen Beşiktaş, eski Fenerbahçeli yıldızının sol köşeden vuruşuyla öne fırladı. Bu gelişmeyle iştahı kabaran Kara Kartallar, tehlikeli atakları hayata geçirmek için sol kanattan bindirmeye başladı. İki büyüğün bir önceki buluşmasında Beşiktaş'ın faydalanamadığı Fenerbahçe sağ kanadı Ali Bilgin'in üzerine çok yük binen bölge haline geldi. Ona yakın stoper Gökhan'da yerinden feragat ettiğinde sarı laciverte gönül veren yürekler kabarıyordu. Tüm bu sıkıntılara rağmen Fenerbahçe, gol pozisyonu yakalayamasa da, istiyordu ki istemek başarmanın yarısıydı. İşte bu inancı doğrulayan bir goldü gelen. Futbol zekasını sahaya yansıtan Deivid, harika bir aldatmaca ile topu arka direkt bekleyen Güiza'ya yuvarladı. İşte o Güiza belki de kupayı getirecek pozisyonda ise final pasını atamadı. Kağıt üstünde daha pahalı Fenerbahçe ile sahada daha güçlü görünen Beşiktaş'ın denkliliği ilk devrede ortaya çıkan.

İkinci yarıya fırtına gibi giren Bobo'nun ilk şutu sanki atacağı golün habercisiydi. Uzaktan şutu ağlarla buluştuğunda sevinç nidaları İzmir semalarına yükseliyordu. Şuursuzca yüklenen sarı-lacivertliler, 26 yılın acısıyla gol arıyordu. Umuyordu. Ancak Fenerbahçe'nin bol paslaşmaları gol olmadığıyla kalıyordu. Öyle ki 70. dakikada 'ole ole' sesleri Beşiktaş'ın galibiyetini müjdelere havadaydı. Bobo kafasını kullanmıştı zafere giden yolda. Holosko'ya da dörtlemeyi tamamlamak kalıverdi.

Fenerbahçe teknik direktörü Luis Aragones, "Mayıs ayında konuşuruz" demişti sezon boyunca eleştiriler yoğunlaştıkça. Avrupa'da baharı göremeyen ligde de bu mevsime hüznü dalan Kanarya, elde kalan tek kalesini de savunamamıştı. Yuhlanmıştı taraftarınca. Öte tarafta hem lig maratonunda depara kalkan siyah-beyazlılar bir de kupayla taçlandırıyor bu yılı. Gururla.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güçler birleştğinde

Evren Özüyener 17.05.2009

Baklavasına da olsa kazanmaktı amaçları. Başlarında Ergün Penbe var. İnsan gibi insan. Futbol sahalarında görmek istediğimiz türden bir oyuncuydu. Şimdi de teknik adam. Düşen bir takımın başında dimdik duran bir abide. Öte yanda, Inter'in dünyaca ünlü hocası Jose Mourinho'nun "kimin nesiymiş bu adamlar" şeklinde gözünü diktiği Sivasspor. Belki de Şampiyonlar Ligi'nde gelecek yıl karşılaşmaları muhtemel takımları izliyorlardır.

İşte 'Türbülent' adını verdiği oyuncu tahlil sistemiyle ligi sallayan Bülent Uygun'un yükselttiği oyunculardan Musa daha ilk dakikanın üçte biri dolmadan sağdan daldı. Şutunda top auta çıktı. Top göstermeden saldıran Yiğidolar, bugün oynayacak zirve rakibi Beşiktaş'ın erkenden canını sıkmayı planlamıştı. Ankara'nın rengi hoş takımı Hacettepespor ise ev sahibi olduğunu unutmuş gibiydi. Etkin olmayı bırak kendi sahasından çıkmakta zorlanıyordu. Özellikle Mehmet Yıldız, savunulması ne kadar zor bir hücum oyuncusu olduğunu bir kez daha gözümüze sokuyordu. İlk yarıda göze çarpan Sivasspor'un isteği, gol getirmedi ne var ki.

İkinci devrede değişen bir şey olmazken Sivasspor'un fabrikasında işlenen Bilica yine dikkat çekiyordu. Sezileri güçlü Brezilyalı, oyun kurabilen, uzun top atabilen ender savunma oyuncularından. Bu oyuncu geç de olsa iyi ki Türkiye'de.

Bir yandan dakikalar birbirini kovalarken Ankara'nın suni çiminde gol pozisyonu arayıp duruyordu gözler. Bu hasret 60. dakikada dindi. Fransız golcü Kamanan'ın auta giden topu takipçiliği sonunda Murat Erdoğan'ın yerden vuruşuyla öne geçiyordu konuk ekip. Bu golle havaya giren Sivasspor, maçı çok geçmeden koparıverdi. Herve Tum, bitime 20 dakika kala fişi çekti. Onur'un direk koşusu defansın dengesini bozunca ceza sahasına girerken topu kontrol etmeden gelişine vurdu Kamerunlu. Liderliği devraldı takımı.

Bitime beş kala çift vuruş kazanan Hacettepespor'da İbrahim Şahin'in sert şutu Murat Sözelmez'in elinden döndü. Haliyle kırmızı kart ve penaltıya hükmetti hakem. İbrahim, skoru bire indirdi. Ama bu çaba yetmeyecekti.

Murat Erdoğan ve Yannick Kamanan, Sivasspor grubuna sonradan, ilk devre sonunda katılan isimler. Bu oyuncuların katkısı büyük. İşte birlikteliğin bireysellikten daha çoğunu ifade ettiği güçbirliği en çok da Sivasspor'da hayat bulmakta.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir parlayıp hiç sönmediler

Evren Özüyener 18.05.2009

Ertuğrul Sağlam'ın böylesine süratli, kısa pas yüzdesi yüksek bir takımın teknik sorumlusu olacağını tahmin etseydi acaba Beşiktaş yönetimi genç teknik adam ile yollarını ayırır mıydı? Bu sorunun cevabı sonsuza dek verilemeyecek zira altı maçta dört galibiyet iki beraberlikle ayrılmak zorunda kalan bir teknik direktör Ertuğrul

Hoca. Bugün ekibi Europa Lig'e katılmayı hak edecek bir futbol oynuyor Trabzonspor'a karşı. Ev sahibi de Ersun Yanal'dan vazgeçip öze döndü. Ebediyete kadar Ersun Hoca'nın devam ettiği takdirde ligi kaçınıcı sırada bitireceğini öğrenemeyecekler. Ben meraktan çatlıyorum...

Karadeniz insanınca sevilen Yattara, ilk yarının ortasında sakatlanıp oyundan çıkınca yerini Alanzinho aldı. Brezilyalı ufak adam, 25. dakikada kaleciyle karşı karşıya kalmasına rağmen golü bulamadı; penaltı noktasından 52'de. Ondan önce Umut, soldan sürüklediği topun dibine giremeyince kalecinin elleri mani oldu Avni Aker'de hasreti çekilen sayıya. Gökhan 55'te gol atamamayı başarırken, çok beklentinin bu yetenek üzerinde nasıl ağır baskı yarattığı belli oluyordu. Yine de son saniyede Gökhan serbest vuruşla üç puanı müjdeliyordu.

Bir parlayıp hiç sönmeyen, tempoyu düşürmemek için çırpınan rakiplerden ikisi de takviye halinde gelecek sezon Avrupa'da çetin ceviz olacaktır.

Bursaspor'da gözleri okşayan isim Kirita. Uzaktan yoklama ustası. Bu oyuncunun istikrar isteyen ekiplerde düşünülmemiş olması düşündürücü. Diyeceksiniz ki Türkiye'de istikrar isteyen kim? Zaten sorun da burada ya neyse... Spor çok fazla aktörü olan bir branş. Ve futbol da, hakemin belki de birçok oyundan daha fazla skora etki ettiği bir dal. Öyle ki sahadaki müthiş mücadeleyi bir kenara koyarsak ilk dakikada Ferhat'ın, Ozan'a bir faulü var ki sarı kart alabilir Trabzonsporlu sağbek. Ve o Ferhat 24'te sarı kart görüyor. Yani demem o ki hakeme pek takılmamak gerek!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Brezilyalının halinden Rumen anlar

Evren Özüyener 22.05.2009

"Saahtar... Saahtar..." Arkamda dikilen üç-beş Ukraynalının maç boyunca yaptığı tezahürat bundan ibaretti işte. Öte yandan adeta Bremen'in müzisyenleri tadında yerini almış ateşli topluluk türlü türlü marşlarla destekliyordu Alman temsilcisini.

Bir tarafta kökü madencilere dayanan Ukrayna ekibi. Siyah renk karanlığı, turuncu ise o karanlıktan fıskıran güneşi sembolize ediyor. 1992'de SSCB dağıldıktan sonra bağımsızlığını kazanan Ukrayna'nın son yıllarda parlayan değeri. Diğer yanda Almanya'nın ünlü ve köklü kulübü Werder Bremen.Yeşil-beyazlılar da bu yıl elde kalan son kalelerinden birini savunmak üzere Şükrü Saracoğlu'na uğramıştı.

Finalin adı belli olduğunda elbette yüzler biraz ekşimişti. Bir İngiliz takımının varlığı şehrin çehresini değiştirebilirdi. Bu bakımdan sönük geçti final Kadıköy ve Taksim civarında. Öyle ki Fenerbahçe'nin sıradan bir maç günü kalabalığı bile yoktu. Bereket, göz alıcı turuncu renk çok uzaklardan bile seçilebiliyordu. Yine de bu finale çok daha fazla talep olmalıydı. Yaratılmalıydı. Tamam, Bremen belki Almanya'nın çok para harcamayan kesiminden. Ancak son kez düzenlenen finale lütfedip gelebilirlerdi on bini aşkın Alman yaklaşık 5000 temsilci göndermek yerine. Bu bağlamda 7 bin 500 Shakhtar Donetskli bayraklarıyla renk üstünlüğünü alırken, Bremen gönüllüleri de ses çıkarmayı tercih etmişti. Yer yer boşlukların göze çarptığı, 43 bin kişiyle sınırlandırılmış

stadyumda maçın bitimine doğru 37 bin seyirci anonsu yapıldı. Maalesef böylesine adı sanı olan finalde daha büyük coşku ve heyecan hissetsek daha iyi olurdu ama su yolunu buluyor işte. Darısı Europa Lig’de gelecek sezon Hamburg’daki buluşmaya.

Ma esnasında bir ara, “Daę başını duman almış, gümüş dere durmaz akar...” dizelerini duyunca şaşkınlığım bir kat daha arttı. Maın ehemmiyetini kavrayamayan Türklerin eğlence biçimiydi bu herhalde. Yine de Shakhtar Donetsk’in takıma serpiştirdiği Brezilyalılar gözleri hafiften okşarken Bremen cephesinde gözler Diego’yu aradı zira Mesut ve Pizarro gibi oyuncuların aslında ne kadar fazladan şişirilmiş isimler olduğu bir kez daha belgelendi. Bu oyuncuların adı Türk basınında sıkça yer buluyor olmasına ama Süper Lig’de hüsrana olma ihtimalleri yüksek. Zaten Mesut bile “Bana burada değer veriliyor. Gelmeyi düşünmüyorum” demişti.

Werder Bremen yokları oynayınca Shakhtar Donetsk saızı eline aldı ve gole çok yaklaşan taraf oldu. İki Brezilyalı ile golü bulan Ukraynalılara Bremen’in sambacısı cevap verdi. Uzatmalar sonunda kupayı hak eden Mircea Lucescu ve ekibiydi. Stadyumda son kupayı kaldıran Rumen teknik adam Lucescu’ya Fenerbahçeli olduğunu düşündüğüm bir grup “I love you Luce” tezahüratıyla destek oldu. Bu bir çağrı mıydı yoksa Beşiktaş ve Galatasaray’daki başarısından sonra artık bu değerli spor adamının hakkının teslimi miydi? Yakında göreceğiz...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu biraz ani oldu

Evren Özüyener 18.09.2009

Steve McClaren... Futbola sevdalı birçok sporsever onun adını duyduğunda şemsiye aklı gelir. İngiliz basını, milli takımın Hırvatistan'a yenilerek Euro 2008 biletini Rusya'ya kaptırmasının faturasını ona çıkarmıştı. O günlerde bir gazete görevden alınan teknik adam için, 'Şemsiyeli aptal' başlığını atmıştı. Onun idaresindeki Hollanda ekibi Twente, Daum'un Fenerbahçe'sine konuk olurken beş hakem uygulaması eşliğinde sahaya ayak basıyordu iki takım.

Henüz 5. dakikada maçın ilk pozisyon hazırlığı Kazım-Santos-Alex birlikteliğiyle tehlike yaratmasa da tribünlerin kalp atışını hızlandırmaya yetti.

9'da Güiza tatan gelen topu durdurmazken atağın devamında Alex'le ikiye bire giriyor, top defansta eriyordu. 11 ile 12 arası Twente, Gökhan Gönül'ün savunduğu kanatta total futbolun şöyle bir kabağını alırken tribünler müdahale edince sarı-lacivertli oyuncular kendine geliyordu. 24'te Emre, Gökhan'ı kaçırıyor onun ortasında Güiza dağlara taşlara tadında vuruşuyla sahne alıyordu. 36'da kalabalık gelen Twenteliler yine aynı kanadı uygun görüyor; topu son anda Bilica kornere atıyordu. Chelsea havası kokladığı her halinden belli olan Stoch'un sürüklediği kanat akınları Kufo'nun kafasıyla dert olmuyor, içi rahatlıyordu sarı-kanaryaların.

İkinci devrede oyun hafif tempo kazanırken akın bolluğu yaşıyor ancak gol pozisyonu seyretmek hayal oluyordu. Karşılıklı ataklarla akan maçta Alex'in kafası 57'de üstten auta çıkıyordu. Kosta Rikalı Bryan Ruiz,

arkada öyle boş kaldı ki top gole en çok yaklaştığı anda yan ağlarla buluştu. 67'de Semih Şentürk'ün sahaya binler tarafından davet edilişi dikkat çekiciydi.

Tribünler kıvrınmakta iken Roberto Carlos'un yerine giren Mehmet Topuz 71'de serbest vuruştan dışıyla kilidi açıyordu. 74'te Twente'nin her şeyi İsviçreli Kufo, önce soldan sert vuruşuyla 79'da da penaltı noktasından Volkan'ı yerden avlayınca sıkıntı basıverdi. Sakız kıvamındaki maçtan geriye mağlubiyet kalırken tatsız futbol, Fenerbahçe'nin sıkıntılı bir Avrupa serüveni yaşayacak olmasının ayak sesleri olmaz umarım.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bugün de kurtuldu darısı yarınlara

Evren Özüyener 21.09.2009

İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un (İBB) Hollanda'nın Twente takımından biraz daha silik bir ekip olduğunu düşünüyorum; bu fikrimin doğruluğu sahaya yansıyor tüm ilk yarı boyunca. Yani kabaca baktığımızda, ha Hollanda Ligi'nin başı çeken bir takımı ha Turkcell Süper Lig'in orta sıra takımı. Üç gün önce kendisiyle boy ölçüşemeyecek bir oyuncu grubuna hem de öne geçtikten sonra 10 dakikada mağlup olan Fenerbahçe, şimdi de tek bir taraftarını dahi Şükrü Saracoğlu'na yollayamayan İBB karşısında bile zorlanıyordu.

Maça daha detaylı yaklaştığımızda; 3'te Sarı Kanaryalar'ın file sorumlusu Volkan elinden kaçırırken 8'de orta sahayı paslaşarak -Okan Buruk destekli- pek rahat geçen İBB atağında Bilica araya giriyordu. 21'de Alex, soldan ceza sahasında Santos'u gördü. Onun pasında İspanyol gol umudu Güiza duble yaparak bir golü iki kez kaçırmış oldu. Elbette bir oyuncu gol kaçırabilir ancak 'geçen yıl hadi ilk sezonudur zamanla alışır' şeklindeki teselliler bu sezon pek de öyle toz pembe olmayabilir. Zira 27'de -pas bağlantılarına bir türlü dahil ol(a)mayan- Güiza, ilk kez alçak sesle yuhalandı.

Diğer yandan bol bol uykuya dalan Cristian ve bal yapmak için çalışsa da hala Fenerbahçe kadrosunda yer almasına hayret ettiğim Gökçek Vederson, tekdüze oyunları ile sahadaydılar.

34'te Vederson, serbest vuruştan sert şutuyla yerden ağları buldu. 25 metreden biraz daha fazla uzak bir mesafeden kaleyi karşıdan tutturan Gökçek'in golü oyunuyla ters orantılanarak ayakta alkışlandı. İlk yarıdan geriye kalan bunlardı.

İkinci devrede Fenerbahçe, avantajlı ancak kendisi için tehlikeli skoru korurken, İBB daha ciddi olması gerektiğinin farkında oluyor, İbrahim Akın'ı oyuna sokup ataklarını kendi sol kanadından da sıklaştırıyordu.

53'te İbrahim Akın, Gökhan Kaba'ya yuvarlayacaktı ki Bilica sarı kart görerek akını durdurdu. İBB için beraberlik belirtisi olabilirdi oysa. 65'te Kazım bu kez yuhalanarak yerini Semih'e bırakırken tribünlerle de tartışmayı uygun gördü. Üstün gayretinden ziyade laubali tavırlarıyla tanınan milli oyuncu, kendisini ifade etmekte zorlanıyor anlaşılan. Bu arada Daum'da gelişme var. Bugüne dek 79'uncu dakikada sahaya yolladığı 'genç' golcüyü bu kez 65'te oyuna dahil ederek alkışı hak etti. Darısı daha da erken dakikalara.

Tatsız tuzsuz, güzel futbolsuz karşılaşmadan aktaracaklar bunlarla sınırlıydı ne yazık ki. Tribünlerde neşesiz tavır takındı haliyle. Gidip gelen top, dakikaları da eritirken Fenerbahçe, İBB'yi yenip üç puanı aldı, günü bir kez daha kurtardı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çok güzel bir sonuç

Evren Özüyener 02.10.2009

SHERIFF-FENERBAHÇE

Moldova'da tribünlere giden, Türkiye'de televizyonları başında heyecanla biriken Türk sporseverlerin tek bir isteği vardı: Fenerbahçe'nin, Sheriff Tiraspol'u rahat rahat devirmesi. 12 yıllık geçmişi olan ev sahibi sarı-siyahlılar ile Fenerbahçe arasında fark yoktu oysa ilk yarı boyunca. Maç öncesi Christoph Daum'un sözleri şaka olmalıydı değil mi? 'Bir puan güzel, üç puan alırsak çok güzel olur.' Samimi olmadığına inanmak istiyordum!

Maça döndüğümüzde Burkina Fasolu Balima, 11'de Moldova ekibinin ilk kez gole yaklaştığı pozisyonu sağdan auta vurarak harcadı. Futbol fakirliğinin yaşandığı uzun dönem, devre sonuna doğru zenginlik belirtisi gösterdi. 39'da Alex'in kornerden uzattığı pasa 24 metreden Emre'nin füzesi kaleci Namaşco'dan dönerken, 41'de soldan ortada, ofsayttaki Semih golü attı ama nafile! Bu bölümde Sheriffli oyuncuların ofsayt kuralını bilip bilmedikleri tartışma konusuydu.

İkinci devrede 80'lerden kalma futbol vizyondaydı tıpkı ilk yarı gibi. Sheriff istiyor ama yapamıyor, Fenerbahçe 'sanki' istemiyor ancak kalite farkı kendini gösteriyordu.

47'de Kazım, sağdan ceza sahasına girdi ve seyircileri şişledi. Sarı Kanaryalar ciddi görünüyordu, birazcık! Sol kanatta yer bulan Uğur Boral, bal yapmayan arı rolünü üstlenirken kilit, her zamanki gibi kaptan sayesinde açıldı. 53'te Alex, penaltı noktası üzerinden, Semih'in binbir zahmetle getirdiği topu gol yapıyor, bir oh çektiriyordu yine. 76'da Deivid, solda kaleyi karşıdan görünce top havaya dikerken, aynının gibi 69'da oyuna dahil olan Mehmet Topuz, paslarıyla rahatlatıyordu.

Tükenen dakikalarda '1-0 olsun, bizim olsun' felsefesiyle skoru koruyan Fenerbahçe, cılız ataklar bile üretemeyen Sheriff karşısında kazandı ancak futbol kalitesiyle sıfırın altında kaldı. Sarı-lacivertlileri desteklemek için Moldova yoluna düşen turistler aslında çok şey kaybetti. Türkiye'de kalsalar aynı saat diliminde Aşk-ı Memnu ve Kurtlar Vadisi arasında gidip gelirlerdi. Yurdumuzu saran heyecan fırtınası bu diziler, sözde 'Avrupa' Ligi maçından çok daha sürükleyici ne yazık ki.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devir teslim zamanı

Evren Özüyener 11.10.2009

Amaçsızlık ne kadar da sıkıcıdır... Boş arsada gazozuna bile olsa bir anlamı olur da işte 2010'da Güney Afrika'da düzenlenecek Dünya Kupası yolunda Bosna-Hersek, Estonya'dan galibiyetle dönünce ne tat kaldı ne tuz. Hal böyle olunca 'yok Nihat tek forvet oynamış, yok Ceyhun Eriş oyun kuruculuğa soyunmuş' pek de değeri kalmıyor. Türkiye'nin bundan sonra ülke sıralamasına etki edecek istatistikî bir veri sadece Belçika'nın başkenti Brüksel'deki maçtan geriye kalan.

'Sonucu boşverip sahaya bakalım' dediğimizde, düşen suratlara sahip ay-yıldızlılar durgun gözüdürken Belçika hevesliydi. Olan da zaten hemen oluverdi; Belçika, 7. dakikada M'penza'nın attığı golle 1-0 öne geçti. Volkan'la 'hiç de beklenmeyen bir ara pasında' karşı karşıya kalan oyuncu, fileleri sarstı. Aynı Mpenza'nın 27'de ceza sahası içindeki vuruşunu son anda kurtardı bu kez Volkan. 85'te Belçika'nın gol umudu yine üstüne düşeni yapıyor, boş alanda Volkan'ın soluna yerden vurup fişi çekiyordu.

Bizim cephede ise 31'de Ayhan'ın sağ çaprazdan ortasına tek forvet Nihat kafayı vurdu ama yere doğru değil kaleci Bailly'nin üstüne. Gözler, hep yere doğru kafa vurmasıyla eleştirilen Gökhan Ünal'ı aradı nedense. Aynı Nihat, 62'de 25 metreden dağlara taşlara vuruşuyla 'yok artık' dedirtiyordu. Hep özlenen vazgeçilmez stoper kontenjanını kapam Önder, hiç formasını giyemediği eski takımına karşı 35 metreden deneyince top taca doğru kavisini çoktan alıyordu. Aslında devrenin ortasına doğru vukuu bulan bu sevimsiz şut girişimi, millilerin ne kadar moralsiz olduğunun bir kanıtıydı.

Bu sonuçla 2005 yılında -henüz ortada Ersun Yanal'ın somut bir başarı ya da başarısızlığı tespit edilememişken- göreve gelen Fatih Terim yönetimindeki milliler, bir Dünya Kupası'na daha gidemiyor hem de epeyce zayıf bir grupta. O halde artık ölçülebilen bu başarısızlığın faturası, nasıl mutlulukta ödül varsa bu üzüntüde de ceza olarak tecelli etmeli; hocaya hizmetlerinden ötürü teşekkür edilip yeni maceralara yeni soluklarla yelken açmalı: Polonya-Ukrayna 2012 ve Brezilya 2014'e doğru.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Söz konusu derbiyse gerisi teferruat

Evren Özüyener 23.10.2009

STEUA BÜKREŞ-FENERBAHÇE

Türkiye'nin birçok vilayetinde rastlanılabilecek bir tür şehir stadı, halk arasında bilinen adıyla Ghencea ya da resmî olarak Steaua. Köhne, kirli ama tribünleri epey yakın sahaya. Haliyle kutu gibi rakibi boğabilecek bir

deplasman. Nem yok Romanya’da, ek olarak “Balkanlar’dan gelen soğuk hava dalgası” hâlâ tatilde. Avrupa Birliği’ne girmişler ama havaları dumanlı. Maşallah fosur fosur sigara içiyor herkes kapalı yerlerde dahi.

Bükreşliler pek ilgi göstermemiş maça. Lütfedip gelenler sakın ama ezeli rakipleri “Dinamo” hatırlatılınca, birden irkilip el kol hareketleriyle vücut dilini konuşturuyor her biri cevaben.

Fenerbahçe’de Alex, Güiza yok, Semih’i de otelde ayağında bandajla dolaşırken görünce Kazım tek seçenek oluverdi forvette. Denk güçlerin mücadelesinde ilk atak 7. dakikada ev sahibinden geldi. Sağ kanatı Szekely ile kurcalayan Rumen temsilcisi, Yunan kulesi Kapetanos ile kaleye yaklaştı ancak yan ağlara takıldı. 18’de Özer, yay civarından denedi ama cılızdı şutu. 26’da Kazım ve Mehmet kaleciyi bulurken, Santos kaleyi tutturmamış. 30’da da Mehmet çerçeveyi bulamadı.

Devre biterken Bilica’nın korner civarında röveşata denemesi atak oldu kalemizde. Nicolita ceza sahasına daldı, Kapetanos’a gelseydi Bilica, Brezilya’ya direkt giderdi.

İkinci devrenin ‘al gülüm ver gülüm’ tadı bir anda değişti. 51’de Gökhan Gönül araya atılan topta son anda Kapetanos’dan evvel müdahale etti. Alevlenen tempo Fenerbahçe’ye yaradı. 59’da Roberto Carlos soldan kesti, Kazım altıpastan dokunup golü buldu. 66’da Kapetanos’un kafası doksandan döndü, gol ümidi Kolombiyalı Moreno, sahaya girerek 67’de tribünleri heyecanlandırdı Steaua’da. 78’de Mehmet’in solunu kaleci Zapata söndürdü. Maçın sonuna doğru isabetli paslaşan Fenerbahçe, oyunu ve dakikaları yavaş yavaş tüketti.

Aslında iki takım da uğraştı ama daha şanslı olan kazandı. Önemliydi ama hayati değildi her iki ekip için zira akıllar hafta sonu oynanacak derbideydi. Fenerbahçe, Galatasaray’ı, Steaua da Rapid’i önemsiyordu. Ne de olsa her yarayı iyileştirir; yerli malı yurdun malı, herkes onu kullanmalı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Derbinin altında ezilenler

Evren Özüyener 26.10.2009

FENERBAHÇE-GALATASARAY

Perşembe gecesi Bükreş’te oynanan Avrupa Ligi karşılaşması aslında Fenerbahçe’nin Galatasaray derbisine ışık tutan ayrıntılarla doluydu. Kazım’ın forvet özelliğinin geç de olsa –Güiza ve Semih’in yokluğundan sebep- farkına varılması, Fenerbahçe’nin yırtıcı forvet ihtiyacını gideren unsurdu. Bu bağlamda Kazım’ın daha 6. dakikada başlayıp maç bitimine kadar defalarca defans arkasına sızışı gol getirmese de başarılı bir taktikti.

Roberto Carlos’un sol kanattan bindirmeleri de etkisini gösterince Vederson da o kanatta çift kişi çalışmanın faydasını gördü. Öyle ki golde yaptığı başarılı orta, Carlos’un zekâsıyla birleşti.

Yine Bükreş’te göze çarpan husus, sarı-lacivertlilerin isabetli pas alışverişleriydi. Galatasaray karşısında –ki sarı

kırmızılılar daha çok top çevirse de- oyunun sarı-lacivertlilerce soğutulmasını sağladı böylece 40'-45' arası Alex ve Lugano'nun gole epey yaklaştıkları pozisyonlar belirdi.

İkinci yarıda ise Fenerbahçe ciddi geldiği ilk bölümde golü de buldu ama öylesine kapandı ki, Galatasaray kendinde 'bu maçı kazanırım' hissine kapıldı ve tek golünü karambolde buldu. Oysa Galatasaray çok daha iyi organize olabilirdi –Keita'nın atılıp bir kişi eksik kalmasına rağmen- o güç Franck Rijkaard ve ekibinde gizliydi. Aynı Hollandalı teknik adam gibi Christoph Daum da şaşkın bir vaziyette maçı izleyip durdu. Meğer derbiden ne kadar ürküyormuş iki ünlü hoca.

Ancak maçın yükünden çekinen asıl isim, hakem Bünyamin Gezer'di zira derbinin ona ağır geldiği verdiği tuhaf kararlardan belliydi, pozisyonları süzemedi bir türlü.

Maç öncesi Cristian'ın Arda'ya sataşması da planlamış bir girişim zira Arda'nın sinirlerini bozmak için yapılmış centilmenliğe sığmayan bir eylem. Keşke Cristian oynamasaydı bu tarihe geçen etik bir hareket olurdu.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Soğuktan sığağa geöiş

Evren Özüyener 02.11.2009

KAYSERİSPOR-FENERBAHÖE

Biz itişip kakışmaya bayılıyoruz. Uçurumun kenarına gidip hayatta kalma mücadelesinden zevk alıyoruz. Çekişme meraklısıyız. Bu hayatımızın her alanına yansımış. İşte futbol; Türkiye'de sevilmediği o kadar belli ki. Bahane hazır; havalar biraz soğudu ya, Türkiye'de tribünler boş kalıverdi. Oysa Kayserispor, bırakın Turkcell Süper Lig'i, Bank Asya 1. Lig'de iddialı olsa daha çok seyirci toplar. Futbolun kalitesi ya da oyunun dinamikleri ilgilendirmiyor çoğumuzu. İşte Kadir Has Stadyumu. Binbir zahmetle tamamlanmış bir yapı ama gel gör ki sırf Fenerbahçe'ye gitti diye Mehmet Topuz'un ısıklanabildiği bir yere dönüşüyor. Neyse, tribünlerden sahaya inelim...

Kayserispor istekliydi ilk bölümde. 4'te Cangele soldan ceza bölgesine art arda daldı, ortaları etkisizdi. 6'da Makukula sırtı kaleye dönük penaltı noktasından rövaşatayı beceremedi.

Sağnak yağmurun ağırlaştırdığı zeminde işleri güçleştiriyordu.

Derken 20. dakikada çok acayip bir şey oldu, Güiza arkasında kalan topu şaşkınca ararken topu önünde buldu Cristian. 30 metreden fazla uzaklıktan abandı Brezilyalı. Yere çarpan top, kaleci Hamidou'nun çırpınışlarıyla filelere yaklaştı. 'Çizgiyi geçti mi geçmedi' tartışmaları arasında Fenerbahçe'nin golü tabelaya asıldı.

35'te Vederson'un soldan yaptığı ortaya Güiza kafa uzattı ama nafi. Devre bitimine yakın yüklenen Kayserispor, korner ve karambolde topu çerçeveye yollayamadı. Güzel futbol beklentisi de ikinci yarıya kaldı.

49'da Mehmet Eren'in ortasına 18 yayı üzerinde eski Kanarya Gökhan Emreciksin sert vurdu. 54'te Mehmet Topuz, sağdan şutladı. Top yan direktten döndü devamında Gökhan kafayı sıyırttı ama Güiza tutturamadı. Fenerbahçe maçı kopartamayınca işler bozuldu.

70'de penaltı kazandı ev sahibi. Roberto Carlos, Cangele'yi çekti ve vuruşu kullanan Cangele burunla fileleri buldu; eşitlik gelince sarı-lacivertlilerde 73 Semih, oyuna dahil oldu Christoph Daum'un bilindik B planıyla.

78'de soldan geldi Kayserispor, Semih penaltı noktasından vurdu, Lugano bedeniyle siper oldu. Alevlenen maç 'top bir o kalede bir bu kalede' halini aldı. 80'de altı pasta Güiza'ya gelen uzun topu İspanyol, önüne alamadı. Zaten almasını da beklemiyordu kimse! 83'te soldan ortada Carlos son anda dokundu, yine Kayseri'ydi yararlanamayan. 85'te Mehmet Eren'e geçit vermeyen de yine kaleci Volkan.

Derbi havası sönen Fenerbahçe bir puana razı oldu. Kayserispor da ürkek başladığı maçta üç puanı hediye etti! Stada gelmeyen, 'böyle maç mı olur' deyip televizyonu kapatan futbolsevmezler de ikinci yarıdaki ziyafetten mahrum kaldı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kolay geldi

Evren Özüyener 09.11.2009

DİYARBAKIRSPOR-GALATASARAY

Gol geliyorum diyerek başladı dün akşamki maç. İstekli Diyarbakırspor, 2 ve 4. dakikada gol belirtisi gösterdi. Yeşil-kırmızılılar, Galatasaray savunmasının Sabri ile savunduğu sağ kanadında Celalettin'i topla buluşturdu. Onun dar açıdan sert şutu ise kaleye paralel gitti. 11'de geleceğini bildiren gol gelmişti. Şener, Mendoza'yı derinlemesine gördü. Perulu, ceza sahasına girer girmez kaleci Franco'nun altından fileleri buldu. Golde Hakan Balta'yı ararken gözler Ayhan'a takıldı. Boşaltılan sol kanatta çırpınmış ama fayda etmemişti. Diyarbakırspor, bir an evvel golü atıp arkaya yaslanmak istemiş ve bunu başarmıştı.

İlk bölümde gelen gol sonrası beraberlik için akınlarını sıklaştıran sarı-kırmızılılar, nedense o can yakıcı presini hemen gösteremedi. 26'da Kewell, sol kanattan ceza alanına girdi. Orta yapmak için pozisyonu aldı, baktı, ölçtü, biçti ve ortasında top kalenin arkasına gitti. Ceza alanı içinde top bekleyen Nonda havasını almıştı.

25'-30' arası Tazemeta, Galatasaray sağ kanadında adeta gezintiye çıkarken bu yürüyüşlerinde sağlıklı bir sonuç alamıyordu.

Orta tempoda ilerleyen maçta Galatasaray kalite farkını hissettiremiyordu.

32'de oyun alevlenirken Barış'a yapılan faul, penaltıyı getirmiyordu. 35'te Hakan Balta soldan kesti, Kewell'in

vuruşu defanstan dönerken atağın devamında karambolde Arda topa vuramadan kornerle bitiyordu pozisyon.

Tazemeta'yı tek forvet bırakıp 9 kişi defans yapan bir Diyarbakırspor'a karşı gol 43'te Sabri ile geldi. Kewell'ın Ayhan'a uzattığı topa soldan Ayhan arka direğe ortaladı. Sabri gelişine yerden ayak içiyle ağırları buldu.

İkinci 45 dakikaya beraberlikle başlamak, Galatasaray için işleri kolay kılmıştı. Golü bulmakta da çok gecikmedi Aslanlar. 54. dakikada Barış'ın uzun pasında, Kewell kafayla Arda'yı buldu. Ceza alanında Arda sol ayağıyla vuruşunu yaptı. Kaleci Espinoza'nın müdahalesine rağmen top ağlara gitti.

64'te Barış, çift sarı karttan kırmızıyı buldu ve oyun dışında kaldı. İlk hareketinde rakibine arkadan müdahale etmiş ikincisinde de topu eliyle kesmişti orta sahanın çalışkan ismi.

Diyarbakırspor o kadar dirençsizdi ki bu eksiliği bile değerlendiremedi.

Kalan dakikalar ciddi pozisyon yaratmazken Cim Bom, zorlu haftayı kayıpsız atlatarak evine döndü. Diyarbakırspor ise forvetleri dışında umutsuz görünüyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol boş bırakmaya gelmez

Evren Özüyener 22.11.2009

BEŞİKTAŞ-FENERBAHÇE

Fenerbahçe'de Kazım'ın tek forvet özelliği bu kez işe yaramadı. Bunda Beşiktaş defansının ortasını savunan Ferrrari ve Sivok'un doğru hamleleri etkendi. İlk yarı boyunca uyuklayan Alex, devre bitimine doğru serbest vuruşta ortaya çıkıyor, direktten dönen topu ile sisin içinde beliriyordu. Roberto Carlos ile sol kanattan bindirmeyi planlayan Fenerbahçe, sonuca varamazken bu bölgede görevli Santos'a ise ev ödevi '100 kere çalım atacaksın' verildiğinden olsa gerek bulduğu boş zamanlarda sık sık bu işe daldı!

Sarı-lacivertlilerde stoperde Lugano oynarken, etkisiz ama istekliydi keza Önder de.

Mehmet Topuz ve Emre ikilisi, Gökhan Gönül ile sağ kanat ve orta sahanın sağını sürekli katederek Beşiktaş'ı sarsmaya çalıştı. Cristian ise her zamanki gibi vardı ama yoktu.

Genel olarak bir kendine güven hali vardı sarı-lacivertlilerde. İlk devrede teknik pencereden bunlar yansırken, Kazım ve Gökhan Gönül'e yapılan iki penaltı teşebbüsü ceza bulmuyordu.

İkinci yarıda Emre yine agresifti. 'Hadi derbi maçıdır geçer ileriki dakikalarda' diyen hakemin direnç katsayısını ölçen bu sinirlilik hali sonucu hemen sigortası attı, baldırı çekti. Onun yerine Vederson girdi. Bu sırada maç kopuverdi. Fink ve Bobo'nun golleri futbolu boş bıraktığında başa gelebilecek sıkıntıların özel dersiydi. Sarı-

lacivertliler mücadele ettiler ama fazla kafa yoramadılar ikinci yarıya. Gol futbolun doğal sonucu değil mi ki, bu kadar etkilenmemeli 'üst düzey' futbolcular. Bir de "Eline, diline, beline hâkim olacaksın" demiş atalarımız. Kazım da çenesi düşünce ayakları gitmedi, kızardı, bozardı. Uğur'un golü ile Beşiktaş'ın daha çok istediği galibiyet de şaşmadan doğru adrese gidiyordu.

Geceyi Daum'un ağzından anonsla kapatalım, "2-0 geride iken gol ayağı Semih'i oyuna sokmak için 10 dakika bekleyen teknik komutada ben Christoph Daum olmak üzere yapımda emeği geçen tüm futbolculara mücadelelerinden ötürü teşekkürler. Esen kalın..."

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Düşene bir tekme daha

Evren Özüyener 28.11.2009

BURSASPOR-GALATASARAY

Teknik kadronun oyuncu tercihlerine saygı duymak, futbolsever olmanın ilk şartıdır. Şahsi kanım bu yönde. Brezilyalı Elano'nun yedek oturması da bu bağlamda tahammül edilebilecek bir karar. Ne var ki bu yıldız görünümlü Brezilyalı top taşıyıcının hâlâ, top toplayıcı çocuklardan daha az süre sahaya ayak basmış olması düşündürücü. Bursa'da da ilk 11'den uzak kalmıştı Elano, gol umudu Nonda gibi.

Ertuğrul Sağlam'ın öğrencileri ise uzun zamandır futbolun seyir zevkine vurgu yapıyor. Kendini belli eden bu akım, 9. dakikadaki akınla ilk filizini veriyordu. Sercan orta alandan aldığı topla soldan ceza alanı içine kadar girdi. Kaleci Franco yerindeydi. 12'inci dakikada yine Sercan, soldan pasını Turgay'a çıkardı. Turgay ceza alanı dışında Ergiç'in önüne bıraktı. Ergiç, teknik abanırken top üst direktten dönmüştü bile. Bu kez 14'te Franco ile karşı karşıya kaldı Turgay ancak topu ayağından açtı.

Bu bölüme kadar Galatasaray sağ kanadı adeta tek şeritli yola dönerken, Sabri darmadağın vaziyetteydi. Sol kanattan Sercan merkezli akınlarla Bursaspor çok açık bulurken Rijkaard'ın yerine takımın başında çıkan yardımcı antrenör Johan Neeskens deliye dönmüştü bile.

Bu sırada maçın tansiyonu çıkarken Servet ve Turgay didişiyordu.

26'da soldan ortaya Volkan gelişine vuramazken 27'de Volkan tekrar sağdan denedi bu kez ters ayakla yan fileleri buldu.

Pozisyon uman Galatasaray, 32'de Sabri ile geldi ancak orta girişiminde top İstanbul'a doğru yola çıkarken, Neeskens yine öfkelenmişti.

37'de Keita'nın soldan sağ kesmesi, Ivankov'un parmaklarında dönerken 38'de Turgay soldan sürükledi ve top bu defa direktten döndü.

41'de Volkan'dan samba esintileri seyrederken ikinci yarıya doğru yol alıyorduk.

Sarı-kırmızılarda bir silkinme yaşanmalıydı ama o tempodan eser yoktu. Tam tersine Bursaspor iştahını kaybetmiyordu ve 57'de Volkan, sağdan bindirdi. Sercan'a arapası attı ama Hakan Balta ile paslaştı ve sol ayağından çıkan top yan direğin içine çarpıp ağlarla buluştu. Çoktan hak edilmiş bir sayıydı bu.

Geriye düşen sarı-kırmızılılar yüklenecekti haliyle. Değişikler geliyordu ki Bursaspor ile ikinci golü Ergiç üstten auta vurdu. Keita çıkıp Nonda girerken Elano ancak 70'de sahaya girebiliyordu. Sakinleşen maçın temposu bir türlü yükselmezken pozisyon zenginliği yok denecek kadar azdı.

77'de Ergiç, uzaktan aşırma denerken Franco hazırlıklıydı. Bu pozisyonun devamında Kewell, karşı kalede altıpastan kontrol edemedi.

Son 10 dakikada, Aslanlar, beraberlik yüklemesi yaparken sonuç çıkartamıyordu Timsahlar'ın savunmasından. Basketboldaki Cemal Nalga skandalı ile morali bozulan camiada zaten geçen hafta Manisaspor beraberliğiyle kaçırılan liderlik can sıkılmıştı. Galatasaray'daki düşüş daha ne kadar sürecektir merak konusu.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gri günlerin habercisiydi sekizde sekiz

Evren Özüyener 06.12.2009

ESKİŞEHİRSPOR-FENERBAHÇE

İlginç bir döneme girmedi ki Fenerbahçe. Sezon başında sekizde sekiz yaparken yani hep kazanırken de tatmin etmiyordu. Sahaya reel bakan gözlerden kaçmıyordu bu gizli dağınıklık. Ancak şans yaver gitmeyince daha büyük bir tehlike su yüzüne çıktı. Gün geçmiyor ki Fenerbahçeli futbolculardan laubali haberler gelmesin. Ne de şişkinmiş bu üst düzey oyuncuların egosu. Kim bu gidişe çomak sokar o bilinmez ama teknik direktör Christoph Daum ve sportif direktör Aykut Kocaman'ın başarıya ulaşmadıkları en azından sahada gözüküyor. Tek bir örnek açıklamaya yeter: Santos ve Vederson'un savunduğu sol kanatta nerdeyse huzurevinden bir kaç kişi gelse onlar da oynayacak. Bu kadar güçsüz olmak isteseler de olamazlar.

Atatürk Stadı'na konuk olan sarı-lacivertlilerde, sahaya çıkamayanlar dikkat çekiciydi. Roberto Carlos, Kazım, Önder, Ali ve Bekir kadroda bulunmazken, Eskişehirspor'da da sakatlıkları bulunan Ümit Karan, Mehmet Yılmaz, Serdar Özbayraktar ve Doğa yoktu. Yani birbirine denk isimler kadroda yok. Evet, şaka değil bu. Hatta kırmızı-siyahlılar bu oyuncularla sahaya yayılsa belki ilk yarı golü bulacaklar, belki değil kesin. Neden mi? Çünkü sahada şaşkınlar ordusunu andıran bir Fenerbahçe var. Volkan'dan başlayan uyku hali en uçta Semih ile tavan yapıyor.

İlk yarı boyunca dakikalara yaklaşırsak, 13'te ev sahibinde Bülent Kocabey'in şutu Volkan tarafından kornere yollanırken dönüşünde, Adem'in vuruşunda Vederson çizgiden çıkardı. 41'de Youla'nın gole uzanışı sonuç

vermezken Fenerbahçe'nin tek pozisyonu sağdan gelen ortaya 38'de Alex'in vurduğu kafaydı. O da İvesa'da eridi.

İlk yarıdan geriye şu iki not kaldı: Brezilya Milli Takımı'nın sol kanadında oynuyor diye alınıp tek bir eforlu depar atamayan Santos'un nasıl bu ülke futboluyla dalga geçtiği ve Bilica'nın sınırlı yeteneklerine karşın yıldız oyuncu statüsüne yükselmesi.

İkinci devre hasret kaldığımız pozisyon, heyecan, gol yani aksiyon arıyorduk. Hafif gidip gelmeler yaşanmadı değil hani. Konuk ekipte Santos önce mıymıntı vuruşlarından birini yaparken ikincisinde de pas şiddetini ayarlayamadığından Semih golü kaçırdı. Öteki tarafta Es-Es de iştahlı geldi ama Bülent Eruğrul'un cılız şutu Volkan'da kaldı.

Maça hava katacak gol Eskişehirspor ile 62'de geldi. Volkan ters kanattan sol ayağıyla orta yaptı, voleyi Adem, Volkan'ın sağından filelere yapıştırdı.

Can havliyle saldıran Fenerbahçe'de soldan yapılan uzun ortayı Semih indirdi ancak ara ki sarı-lacivertli bulasın. 67'de Santos, Selçuk ve Mehmet çıktı, Uğur, Güiza ve Emre girdi. 'Ya tutarsa' diye yapılmış hamle de sonuç vermedi. Çünkü çalışılmış bir kurgu değildi bu.

78'de Adem arkası dönük aldı, döndü, yerden vurdu; Volkan uzanamadı. Fark ikiye çıkmıştı.

90+3'te Lugano'nun karambolden şutu istatistik kâğıdını doldurdu. Üç puanı ısırın Es-Es aldı. Fenerbahçe'ye de geçen sezonun kasvetli havasını hatırlatan gri haftalar kaldı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kalpleri fethedememişsin Carlos

Evren Özüyener 18.12.2009

FENERBAHÇE-SHERIFF

Sıradan bir Bank Asya maçını andırıyor. Soğuk havada bir avuç taraftar dört tribününün dört bir yanına serpilmiş. Avrupa Ligi'nde grubunda lider Fenerbahçe 'adet yerini bulsun' diye Sheriff'i ağırlıyor. Ve kimin anır bu buluşmanın Roberto Carlos'un kapanış gecesi olduğuna?

Corinthians ile anlaşılan, formaları bile basılan Brezilyalı Roberto Carlos ve sezonun as adamı Mehmet Topuz yedek kulübesinde. O iki isim ki, sarı-lacivertli camiaya ayak bastıklarında Şükrü Saracoğlu'nda imzayı atmışlardı.

Sağ kanatta Bekir ve Özer, savunmanın göbeğinde Bilica ve Lugano, iki defansif orta alan görevi Deniz ve Selçuk'a verilmiş. İlerde Semih ve Güiza. Sol kanatta ise bek Santos mutlu artık. Bol bol çalım atacak tehlikeli

bölgede. Uğur da mevkiine kavuştu. Onları birlikte bir sezon bekliyor.

Moldova temsilcisinde zaten fazla numara yok. Kaleci Nemaşco'ya iş düşmedi. Tarkhishvili ve Da Costa göbekte, sağlarında Mamah,ollarında Brankovic, orta sahada Rouamba tek savaşkan olarak kalırkenArbaş ve Corneencov ileri gitmeyi denedi. França ortada, solda

Volkov ve sağda Balima ile gol pozisyonu aradılar. Yavan ilk maça zorlayacak mecali bile olmayan bir ekipti Sheriff. Dün gece de öyle.

İlk yarıda akılda kalan iki an var. Biri 15'te Uğur'un golü ki Güiza-Semih paslaşmasını gözetleyen Uğur, solunu sert konuşturup, yedek kulübesindeki Roberto Carlos'a koştı. İkincisi ise 17'de Volkan, laubali hareketlerine bir yenisini ekledi. İşte o kadar. Bu soğuşa rağmen Özer'in akıllı driplingleri zihinde kalan tek tortuydu.

İkinci devrede ne mi oldu? Biraz taraftarlar kendini yırttı. Roberto Carlos adetten sahaya son kez daldı son bölümde. Lider Fenerbahçe Avrupa'ya, Carlos Brezilya'ya devam etti.

Keşke Roberto Carlos'un veda maçı olarak nitelenen bu gece onun Türkiye'de geçirdiği iki buçuk yılı anlatan bir görünüme bürünmeseydi. Neşesiz, heyecansız tribünlere futbolu mahrum bırakan bir ekip eşlik etti. Ne onun yıllarca televizyondan seyrettiğimiz büyüklüğüne doyduk ne de unutulmaz frikiklerini. Adalelerinin gevşediği bir dönemde İstanbul'a yolunun düşmüştü. İlk sezonu hariç damgasını vuramadı çünkü Türkiye'ye yedek ülke muamelesi yaptı. Fenerbahçe seyircisi kötü futbola alışık olduğu kadar vefalıdır ama demek ki onların da çoğunun kalbinde yer edememişsin Carlos. Uğurlamaya gelen ne kadar azdı seni!

Güle güle Carlos. Umarız seni de kimse yarı yolda bırakmaz.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

O bunu hep yapıyor

Evren Özüyener 14.01.2010

FENERBAHÇE-TOKATSPOR

Volkan, Luciano, Appiah, Ümit Özat, Mehmet, Tuncay, Nobre, Aurelio, Önder, Alex ve Anelka... Bu kadro 22 Şubat 2006'da Fenerbahçe-Tarsus İdmanYurdu Fortis Kupası grup maçına çıkıyor ve 87 dakika oynayan Anelka'nın da gol attığı maçı 4-0 kazanıyor. Teknik direktör Christoph Daum. (Bir sonraki paragrafta bize lazım olacak bu bilgi)

Aslında komiklikler maçtan çok önce başlamıştı. Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı'nın zemini bakımda olduğu için karşılaşma Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynanacaktı. Hani şu sporseverlerin, stadyuma ulaşana dek spordan soğuduğu spor merkezi. Ne olurdu da bu maç Ali Sami Yen Stadyumu veya Recep Tayyip Erdoğan Stadyumu'nda oynansa? Amaç futbolu sevdirmek mi yoksa bu sihirli oyundan soğutmak mı?

Hemen parodinin ikinci kısmında Daum'a soruyorum. Neden UEFA Avrupa Ligi'ndeki hayati maça çıkar gibi bir 11'le, tüm as oyuncularla zayıf Tokat'ın karşısına dikiliyorsun? Zaten lidere Ziraat Türkiye Kupası'nda. Fenerbahçe'nin genç oyuncularını ne zaman seyredecek futbolseverler? Şaşırmıyorum bu tercihe çünkü ilk paragrafta hatırladığımız gibi Daum bunu hep yapıyor. Sağlamcı yapısı komik kaçıyor ne var ki.

Bu karşılaşmanın idman maçı olacağı belliydi. TFF 2. Lig ekibi Tokatspor ile artık her yıl üst üste gelenekselleşmiş buluşmada sahaya bakarsak; öyle de oluyor. Başlama vuruşuyla Fenerbahçe, saldırıyor. Ancak 19'da ceza alanı yayından Arif'in şandelvari şutu, rüzgarla birleşerek Volkan Babacan'a yıldızları saydırıyor, konuk ekip öne geçiyor.

İşine bakan Fenerbahçe'de 26'da Vederson soldan ortalarken, arkadan destekle bindireceği belli olan Alex kafayla dokunuyor, skor 1-1'e geliyor.

36'da Alex kafayla indiriyor, Güiza auta atıyor ki tanıdık geliyor bu sahne.

48'de Mehmet Topuz yaydan vuruyor, kaleci Ergin'den dönen topu yine kendisi tamamlıyor, öne geçiriyor sarı-lacivertlileri.

51'de Arif, solda bacak bacak üstüne atıp kahvesini bekleyen Abdullah'a bırakıyor, o da plaseyle beraberliği buluyor. 57'de Güiza defans arkasına sarktı ve kaleciyi karşıdan avladı, öne geçirdi takımını. 60'daki Tokat balon-şov gülümsetirken kalan dakikalar gol getirmiyor.

Gol sağanağından sarı-lacivertliler karlı çıkarken Tokatspor mücadele azmiyle alkış hak ediyordu. Christoph Daum'un 100 milyon avronun üstündeki takımı şaşkınlık yaratmaya devam ediyor. Yedekleri bile bu maçı kazanabilecekken takımın banko isimleri zoraki galibiyetle geceyi kapatıyor. Tuhaf...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yolu yarıladi

Evren Özüyener 11.02.2010

RİZESPOR-TRABZONSPOR

Rize'de yakın zamanda kutu tadında yapılmış bir stadyum. Hınca hınç dolunca, seyircilere güzel bir futbol iletmek Trabzonspor ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor'lu oyunculara düştü. Hüseyin Avni Aker Stadı'nın saha zemininde yapılan bakım ve onarım çalışmaları nedeniyle Türkiye Kupası çeyrek finalinde buluşan iki takım, 1-1'in rövanşında turu geçmeyi hedefliyordu. Komşu kentte Trabzonspor, 15 bin kişilik taraftar desteğini arkasında bulmuştu.

Halı kıvamındaki sahada ilk pozisyonlar misafir takımda geldi.

6. dakikada Gökhan, soldan ara pasıyla ceza sahasına daldı. Sert vuruşunda Onur sonrasında üst direk engel teşkil ederken dönen topta Tefvik kornerden gelen ortayı boş kale yerine auta attı.

14'te yine Gökhan, Tefvik ve İbrahim'in paslarıyla topla buluştu. Karşıdan gördüğü kale yerine autu tercih etti.

22'de Engin, Alanzinho'yu ceza sahası içinde buldu. Ekrem ve Vinicius aynı anda Brezilyalı'nın önüne yattı. Hakem devam etti.

Orta saha mücadelesi şeklinde geçen maçta 40. dakikada Giray, Selçuk'un soldan serbest vuruşuna yükseldiği altı pastan kafayla topu ağlara bıraktı ve gol perdesini açtı.

İlk yarı bu golle sona ererken ikinci devrede en azından bu skor ev sahibini yarı finale çıkartıyordu. Golü bulmaktan ziyade korumak da bir sanattı elbette.

53. dakikada sahadaki futbolsuzluktan tribünlere gözler çevriliyor, kardeşlik gösterisi konfeti şovuyla hayat buluyordu.

58'de Colman, lokum tadındaki pasta Cale'den soldan soldan gelen servisi, topu dikmek suretiyle geri çevirdi.

61'de konfeti şovla birlikte meşaleler göz boyuyor, Trabzonspor mevcudiyetini bir kez daha ispatlıyordu.

71'de Alanzinho sağ kanattan yaya yakın şutunu çekiyor, Hasağış korneri gösteriyordu.

Gol bekleyenler için 73 de deva olmuyor, Alanzinho sağdan Hasağış'i bulmayı bir kez daha beceriyordu.

İkinci yarının genelinde İBB dişe dokunur futbol ortaya koyamayınca meydan bordo-mavililere kalıyordu. Rahat oyununu pozisyonumsu gelişmelerle süsleyen Karadeniz ekibi, gol bulamasa da seyirciler Meksika dalgası ile kendinden geçiyor, yarı finale yürüyen Trabzonspor oluyordu.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dönemeç dönülemedi

Evren Özüyener 15.02.2010

MANİSASPOR-FENERBAHÇE

Önce ligde Diyarbakırspor ile berabere kalış, ardından kupaya Bursa'da son anda tutunuş. Bu gelişmeler Fenerbahçe'nin ciddiyet kelimesinin futboldaki önemini kavramasına sebep olmuş. Isırgan bir hale bürünmüştü sarı-lacivertliler.

Diğer yanda ev sahibi, ligin dibine demir atmış vaziyette. Gol umudu olamayacak Ersen Martin yedekken Isaac ve Simpson skoru değiştirebilecek isimlerdi.

Sarı-lacivertlilerde, Mehmet Topuz, Alex, Semih üçlüsüne Özer de eşlik edince üst üste akınların sonunda beklenen oldu ve Fenerbahçe, 13. dakikada emeğinin karşılığı aldı. Özer'in soldan pasında Alex topun üstünden atladı. Arkadan gelen Cristian'ın kaleyi karşıdan gören şutu yerden düzgün bir biçimde ağlarla buluştu.

24'te Reha Kapsal, Kemal'in yerine Mehmet Nas'ı oyuna sokup gol pozisyonu yaratma ihtimali üzerinde duracaktı.Fenerbahçe bir gol daha ararken 33'te Mehmet Topuz soluyla topu aşırıp sağıyla sert çıktı. Kaleci İlker seti çekti.

İlk yarıda ezici bir üstünlük gösteren Fenerbahçe, 45'te Manisaspor'un ilk ve tek atağında sağdan Mehmet Nas'tan gelen ortaya Isaac'in kafasıyla şaşırp kaldı. Akabinde Fenerbahçe'nin en zayıf halkası Deniz ve Bilica'nın bakışları arasında Mehmet Nas'tan gelen top, kaleci Volkan'ın ceza sahasını terk edişyle gole dönüşmedi.

İkinci devre tempo düşmezken pozisyonlar Manisaspor'dan geldi. 47'de Mehmet Güven, kaleyi yoklarken iki dakika içinde Güven yaydan vurdu, top yine Volkan'da kaldı.

57'de abluka altına alınan Manisa kalesinde bir metreden Semih topu, kale yerine İlker'in suratına yollarken yedek kaleci Bulut oyuna dahil oldu.Devam eden baskı sonrası 62'de Emre topu sürükledi sağda Mehmet Topuz, kaleyi tutturamazken Emre'in ara pasında 66'da Alex ve 82'de yine Brezilyalı, kaleci Bulut'u buluyordu.

Fenerbahçe, hiç olmadığı kadar bol pas yaparken ikinci devrede o pasları kaleye itecek santrafor eksiği göze çarpıyordu. Bu arada ufak bir not: dakikalar bir bir tükeniyordu. 90+4'te kontraataкта Isaac'in şutu yerden fileleri bulunca konukekibin başından aşağı kaynar sular dökülüyordu ki...

90+6'da soldan yüksek ortada Gökhan Ünal arka direkte kafayla ağları buldu.

Manisa, lig şampiyonluğu yolunda keskin bir dönemeçti. İlginçtir ki,sezonun en başarılı oyununu oynarken kaybedilen puanlar liderliğin ezeli rakibine geçişi anlamına geliyordu.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Zirve yarışı sürecektir

Evren Özüyener 22.02.2010

BEŞİKTAŞ-GALATASARAY

324. randevusuna çıkan iki İstanbul büyüğünün buluşmasına İnönü Stadı ev sahipliği yapıyordu. 2010 yılındaki ilk derbiydi bu. Yağmur altında sahaya çıkan iki taraftan Galatasaray, Turkcell Süper Lig'de liderliğini sürdürmek istiyordu. Bir maçı eksik sekiz puan gerideki Beşiktaş ise yenilginin tükeniş olduğunun farkındaydı. Baba Hakkı'dan yadigâr formasıyla nerdeyse maç kaybetmeyen Beşiktaş, beyazlar içinde sahaya yayılan sarı-

kırmızılıların bakışları altında santra yapıyordu.

İlk atak hemen geliyor, Uğur'un geri pasına Nobre atlıyor, daha atik davranan Franco, konuk ekibi rahatlatıyordu.

11'de Arda'ya uzatılan uzun yüksek pas, kaptan tarafından kontrol edilecekken kornere yuvarlanıyor, Elano ile autu buluyordu.

21. dakikada kontratakta topla buluŖan Keita, yerden ve sağdan müthiŖ vururken, RüŖtü son anda çeliyordu.

25'te Elano, sol çizgide Fink'i Portekizce geçip ortayı kesiyor, kafası hazır ama hazırlıksız BarıŖ kaleyi tutturamıyordu.

33'te Tello-Holosko-Nobre üçgeninde havada ofsayt kokusu varken, kalede Franco, aslan kesilmiŖti.

38'de Holosko, soldan gelen ortaya köŖede kafayı yapıŖtırdı. Franco, 'içerde mi dıŖarıda mı tuttu' derken aslolan yardımcı hakemin 'top içeri girmedi' kararıydı.

44'te Ekrem'in soldan kesmesine, Nobre'nin kafası direktten dönünce korneri bol derbinin ilk 45 dakikası geride kalıyordu.

İlk beŖ dakikası sakın geçen ikinci devrede pozisjonsuzluk 50'ye kadar devam ediyor, bu anda Elano, soluyla ceza sahası dıŖından köŖeyi buluyor ama RüŖtü'yü hesaba katmıyordu.

60'tan sonra BeŖiktaŖ'ta Nihat-Bobo ikilisi, Nobre-Holosko'nun yerine girerken, Galatasaray'da Caner formayı Jo'ya bırakmıŖtı.

Yine 10 dakikalık bir orta alan mücadelesi sonrası 68'de Galatasaray, Arda ve Jo ile geliyor, göstere göstere ceza sahası civarında paslaŖma sonrası Arda yerden ve köŖeden golü buluyordu. Savunmadaki BeŖiktaŖlıların ne yaptığı sorusu ise herkesin aklına düŖüyordu.

Son 15 dakika baŖlarken BeŖiktaŖ'ta Ekrem çıkıp Yusuf girerken sarı-kırmızılılarda Dos Santos, Arda'nın, Mustafa Sarp da Elano'nun yerine sahaya dalıyordu.

82'de doldurma orta sağda Sivok'un önünde kalınca Hakan ve Neill'ın çaresiz bakıŖları arasında seke seke top ağları buluyordu.

Kalan dakikalarda heyecan gol getirmiyor; BeŖiktaŖ için zarar, Galatasaray için kazanç sayılabilecek beraberlik zirve yarıŖının daha çok haftalar süreceğini gösteriyordu.

Gerçekler acıdır

Evren Özüyener 01.03.2010

İ.B.B-FENERBAHÇE

Lille'e elenen, son altı resmî maçı kazanamayan Fenerbahçe'de Ali, Uğur, Mehmet Topuz, Lugano ve Özer yok. Ev sahibinde ise Gökhan, Taner, İbrahim Akın, Tum, Zeki, Martin Kus, Abdülkadir ve Okan eksik isimler. Sahaya dönelim. İBB her zamanki gibi koşabildiği kadar koşup açık bırakmamaya çalışıyor. Barbosa ve Vinicius, habire doldurulanları boşaltmakta hiç zorlanmıyordu.

30. dakikada Ali Güzeldal'ın ara pasıyla İskender defansın arkasına sarkıp kalesini terk eden Volkan'ı geçip boş kaleyi gördü. Pozisyonu seyreden Bilica'nın bu takımda ne iş yaptığı sorusuna verecek cevabı bulmak zor. Çok uğraşmayın, Bakırköy Akıl Hastanesi'nin bahçesinde yer alan Rodin'in 'Düşünen Adam' heykeline dönersiniz. Fenerbahçe'nin ilk yarıda kaleye attığı şut sayısı 1! Evet yazıyla bir ve o şut Deniz'in sağdan şutunda top ağırları buluyor ama tabelayı değiştirmiyor zira Santos aktif alanda olduğundan gol ofsayt gerekçesiyle geçersiz. Karara itiraz eden Santos, ufak bir deparla yan hakemin yanına yetiştiriyor. Sıkı çocuk.

56. dakikada maçta kaleyi bulan ikinci pozisyonunu yakaladı sarı-lacivertliler. Gökhan'ın sağdan ortasında Alex'in sağ ayağıyla penaltı noktasından volesi köşeye doğru süzüldü.

57'de Cristian'ın kırmızılık haşın taban hareketi gözden kaçarken, 60-70 arası Deivid ve Güiza'nın uzaktan şutları Hasağiç'te eridi.

İkinci yarı tek kale Fenerbahçe'nin hâkimiyetinde geçerken 70'te Aydınus, bariz gol şansını engelleyen Ekrem'e sarı vererek kırmızı kartı es geçmişti. Hoş Güiza söz konusuysa bariz gol şansı olması düşük olasılık ya neyse.

79'da Alex, Mahmut'a kasten basınca kırmızı kartı gördü. Bu pozisyonundan bir dakika önce Alex'in pası yanlışlıkla hakem Fırat Aydınus'a çarpmış, Alex vücut diliyle hakeme itiraz etmişti. Belki de o anlık refleksin ağır bir sonucu oldu bu kart.

10 kişi kalan rakibinin üstüne gelmeye başlayan İBB, 82'de Fenerbahçe savunmasının gafletleri sonucu bir verkaçla sağdan geldi arka direkte İskender, boşta kalan topa dokundu ve fişi çekti. Bir karşılaşma daha gösterdi ki Abdullah Avcı, Türkiye'nin yetiştirdiği ama faydalanamadığı çok başarılı bir antrenör. Ve asıl milyonlarca avroyu hak eden isim o. "Lille maçında olmazsa da İBB maçında umarız çıkışa geçeriz" diyen Christoph Daum değil. Peki Daum'u kim görevlendirdi? Her mağlubiyette faturayı hakeme kesen

Aziz Yıldırım ve onun yönetim zihniyetini paylaşanlar.

Gerçekler acıdır.

0-0'ın cazibesi

Evren Özüyener 26.04.2010

Kağıt üstünde Türkiye'nin en kaliteli kadrosuyla saha üstünde Türkiye'nin en kaliteli takımı karşılaştı dün akşam. Galatasaray'ın tek başına birbirinden değerli oyuncularına karşın, bir bütün halinde oynayan Bursaspor'un mücadelesi hızlı geçti. Top bir o yana bir yana süzöldükçe kaliteli futbol göze hoş gelirken; ilk 45 dakikada hem Galatasaray'ın hem de Bursaspor'un gole çokça yaklaştığını gördük. İlginç olan iki takım da çerçeveyi Mehmet Topal ve Ergiç ile bir kez bulabildi. Bu iki şut da uzaktan denemeydi. Galatasaray'da Hakan Balta ve tabii ki Lucas Neill, Premier Lig seviyelerinde dolaşırken Sabri ve Keita'nın isabetsiz paslarına Elano'nun defansif görevde kalmasıyla akla şu soru düştü: Her bölgede birer Neill olsa Aslanlar şampiyonluğunu kaçınıc haftada ilan ederdi acaba?

Sarı-kırmızılılarda Baros, Arda ve Dos Santos ekmeğini taştan çıkartmaya çalıştı ama sonuç alamadılar.

Diğer yandan Bursaspor, rüzgar gibi geçtiği ilk yarıda Sercan, Ozan ve Volkan'ın enerji patlamasını gole dönüştüremedi. Hele Galatasaray'ın orta sahadaki hastalığı ayan beyan gözükürken Ergiç dışında destek gelmeyişi Timsahlar'ın ilk yarıda maçı koparamamasına yol açtı.

İkinci devrede yine çerçeveyi bulamayan akınlar iki kalede vukuu bulurken kaçan pozisyonlar saç baş yolduracak cinstendi. Sercan'ın hovardalığına Keita cevap verirken Bursaspor'un sahanın her yerinde ikili mücadelelerde ayakta kalması dikkat çekiciydi. İlk devrenin adeta kopyası gibi geçen devrede Baros, gol kaçırma hastalığına tutulurken konuk ekipte Ömer, duran toplarda tehlike arz ediyordu. Lucas Neill'in dalga dalga gelen Bursa akınları karşısında tek başına direnişi 72 dakika sürerken, akabinde bir kırmızı kartla da Zapo'nun saha dışını boylaması klasik Türk hakemliğinden bir kesitti. Sezonun geride kalan kısmında şablonu çağdaş futbola en çok uyan takımın Bursaspor olduğu bir kez daha ispatlandı. Galatasaray'ın da kalitesini sahaya döktüğü maç sonunda her şey vardı da bir tek gol yoktu. Futbolun cazibesi denen şey bu olsa gerek.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fener'in ikinci serisi

Evren Özüyener 02.05.2010

Fenerbahçe, 2009-2010 futbol sezonunun geneline baktığımızda belki çok kaliteli futbol ortaya koymadı. Ama sezon başındaki sekizde sekiz galibiyeti ve son altı göz önüne alındığında mücadeleyi hep üst düzeyde tuttu. Ki oldukça puan kaybetmesine rağmen zorluk derecesi düşük ligde bile bu iki seri ile şampiyonluğuna adım adım yürüyor. 2006'daki Denizlispor sendromunu henüz atlatamayan sarılacıvertli bünyeler, son üç haftada puan kaybı yaşayacağına pek inanmıyor. Bu ruh haliyle tribünlere koşanlar son haftaların en baskılı oyunlarından birine şahit oldu.

Sağlı sollu özellikle sağlı ataklarla bunalan Eskişehirspor'u şaşkına çeviren Fenerbahçe'de Alex, 13. dakikada ceza yayında gezinirken Volkan Yaman'ın nizami şarjıyla yere düştü. Daha haftalar öncesinden Fenerbahçe Başkanı başta olmak üzere yönetim kurulunun söylevleriyle etki altına giren Merkez Hakem Kurulu'nun atadığı Bülent Yıldırım, ağır bir kararla fişi çekti. Serbest vuruşta yıllardır gol bulamayan Alex, köşeye plaseyle golü buldu, bir kez daha kilidi açtı, "Türkiye'nin en çok ihtiyacı olan futbolcu tipiyim" diye bir kez daha haykırdı. Sonrasında nerdeyse kaleci Ivesa ile Fenerbahçe arasında geçen maçta ikinci gol gecikmedi; 24'te verkaçla

sağdan içeri dalan Özer vurdu, defansa çarpıp kavis alan topu Ivesa içeri tokatladı. Bu dakikadan sonra Gökhan Gönül'ün bindirmeleri pozisyona dönüşmezken 39'da Mehmet Topuz'un şutunu Ivesa iyi çeldi. 40'ta yine Ivesa, rahat rahat topu Güiza'ya nişanladı, o elini vücuduna siper edince topu filelerden alıp sarı kartını gördü. Bu arada ilk yarıda Es-Es'in varlığı ile yokluğu birdi.

Maçı kopartan Fenerbahçe, ikinci devrede Alex'in kumandasında araya koşulara Güiza ve Özer'i buluşturmada başarılı oldu.

52'de Özer karşı karşıya Ivesa'dan topu aşdırtmak isterken başarısızdı. 53'te Güiza deparda hızlansa gol bulması işten bile değildi. Bu devrede biraz daha iştahlı görünen konuk ekip gol pozisyonu bile hazırlayamazken Fenerbahçe, bol pas yapma çabasıyla sahaya yayıldıkça yayıldı. 73'te Alex, nefis solunda topu direk dibi ile buluşturduğunda üçüncü gol kaçıyordu. Kalan dakikalar skoru değıştirmeyince řu istatistik ortaya çıktı: Sarı Kanaryalar, dokuz maçıtır gol yemezken yedi kez üst üste kazandı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Rommedahl kanatlandırır

Evren Özüyener 20.06.2010

Kamerun'un assolisti kuşkusuz Eto'o. Danimarka'da ise bu görev aslında Tomasson'un ama bu elbiseyi denemekle meşgul Bendtner de hiç fena sayılmaz. İkisi de ülkelerinin gol umudu. Ne var ki gole ilk yaklaşan 7. dakika dolarken Danimarka'da Rommedahl. Sağdan ara pasını takip edip ceza sahasına giren eski yıldız, kaleciyle karşılaşınca afallıyor. Hemen beş dakika sonra perde açılıyor, yıldız sahne alıyor. Kaleci Sorensen ile Kjaer'in pas arasına giren Webo, sol kanattan Eto'o'ya yuvarlıyor. Kaleciyi avlaması pek kolay. Ve öyle de oluyor. İlk 30 dakika biterken Emana'nın üç sutuyla Kamerun'un baskısı dinmiyor. Bir türlü organize olamayan Danimarka'nın ise, etkili olabildiği tek bölge sayılabilecek sağ kanattan bir iki kez gelmişliği var. Ve bu ziyaretlerinin semeresini 32'nci dakikada görüyor. Rommedahl'ın sağdan dalıp verdiği lokum pasla, altı pasta buluşan Bendtner, Jabulani'yi boş kaleye tamamlıyor. 42'de macera filmlerin aramayacak bir sahne... Rommedahl, Bendtner'den besleniyor, yine sağdan dalıyor ve kaleciyi yatırıp geriye çıkarıyor. Tomasson'un vuruşuna Kamerun'un golüne Danimarka defansı siper oluyor.

Atağın dönüşünde Eto'o kaleye vurmak yerine geriye veriyor, Emana'nın şutu direktten dönüyor. Ve maç da ağızlarda güzel bir tat bırakarak 15 dakika mola veriyor. Durmak ne mümkün, ikinci devre başlar başlamaz kornerden gelen topa Mbia kafayı vuruyor, Sorensen kornerle cevap veriyor. 49'da Bassong, Bendtner'i gole giderken çekiyor, Uruguaylı hakem Larrióna kırmızı kart yerine sarı verip eyyama başvuruyor. Frikik defanstan sekerken, Agger'in şutunu Souleymanou çeliyor. Ve muradına eriyor Olsen'in onbiri. 61'de Rommedahl sağdan bindiriyor, sol içiyle köşeden fileleri buluyor. Tomasson 71'de saçmalıyor, Kamerun da 78'de Emana ile klasik bir gol kaçırıyor. Kalan dakikalarda irili ufaklı pozisyonlar bitmek bilmeyince futbola doyuran bu iki takımın mücadelesinden Danimarka ile Hollanda galip çıkıyor, böylece Portakallar eleme turunu garantiliyordu.

AĞA TAKILANLAR

- » Kamerunlu Sebastien Bassong, 2010 Dünya Kupası'ndaki 100. sarı kartı gören futbolcu oldu.
- » Samuel Eto'o birden fazla Dünya Kupası'nda gol atan dördüncü isim oldu. Daha önce Roger Milla, François Omam Biyik ve Patrick M'Boma bunu başarmıştı.
- » Martin Jorgensen, 10 Dünya Kupası maçında oynayan ilk Danimarkalı futbolcu oldu.

Uruguay kıtanın hakkını verdi

Evren Özüyener 27.06.2010

İlk Dünya Kupası'nı kaldıran Uruguay, 2010 Güney Afrika'da aslında gruptan çıkmasına pek de şans verilmeyen bir ekipti. Grubunu alınının aklıyla bitirmesi daha çok olası Güney Kore de son 16'ya kalıp Uruguay'la eşleşince mevcut görüntü Uzakdoğu ekibin kaybedeceği yönündeydi. Seremoni öncesi kulaklarımızın pasını alan Uruguaylı besteci Francisco Jose Debali üstada selam ederek sahaya iniyoruz. Güney Kore'nin vuruşuyla başlayan maçta 8'inci dakikada 'böyle de gol yenilir mi' denilecek sayıyla Uruguay öne geçti. Forlan'ın soldan ters ayakla kesmesi kaleye paralel giderken Jung Sung-ryong'un seyirde oluşunu affetmeyen "Fenerbahçe'nin gündemindeki oyuncular" dan Luis Suarez, boş kaleye plaseledi.

Suarez'in 24. dakikadaki topuk esintisiyle buluşan Forlan'ın atak oluşturma çabaları sonuç vermezken golden sonra Güney Kore'nin baskı kurma isteği, rahat Uruguay defansını ürkütmüyordu. Güney Amerika ekibi, Kore'nin hiç bitmeyecekmiş gibi gözüken enerjisine kalkan olunca maçın ilk devresi de pozisyonsuz eridi. İkinci 45 dakikada iyice uyuşan maç saman alevi edasıyla bir parlayıp bir sönerken temponun tavan yapmayışında Uruguay'ın katı defans anlayışı ve 1-0'a yatma stratejisi etkendi. Bu bölümde Güney Kore atak gözükmürken aradıkları golü de 67'de buldular. Ceza sahasına doldurulan topta defans ve kaleci Muslera'nın ortak anlaşmazlığında Lee Chungyon'un kafasıyla top ağırları buldu. Golü yiyen Uruguay yine yüklenmeye başladı. 73'te Suarez'in orta-şut karışımı kaleciden kornere giderken aynı dakika içinde yüksekten gelen topu kaleye vurmak yerine Lugano'ya indirse Suarez kral olacaktı. Ama çok da gecikmeden Suarez krallığını ilan etti. 80'de Kim Jung-woo ve Cho Yonghyung'u ekarte edip soldan kesme vuruşuyla köşeyi bulan yıldız adayı Uruguay'ı çeyrek finale çıkarırken Güney Kore de gelebileceği yere kadar gelip ülkesine geri döndü.

AĞA TAKILANLAR

- » Uruguay ve Güney Kore arasındaki maç Dünya Kupaları tarihinde bir Güney Amerika takımı ile bir Asya takımının eleme turlarında ilk karşılaşması oldu.
- » Uruguay'ın kadrosunda turnuvanın başından bu yana forma giymeyen tek isim Martin Cacaes. 20 futbolcu forma giydi Güney Amerika ekibinde.
- » Luiz Suarez'in attığı gol Uruguay adına 1970 yılından beri grup maçları dışında atılan ilk gol oldu. 40 yıl önce Luis Cubilla Almeida Brezilya ağırlarını sarmıştı.
- » Uruguay'ın 1930 ve 1950 yıllarında gelen iki şampiyonluğu da Güney Yarımküre'de düzenlenen turnuvalarda gelmişti.
- » Uruguay ilk yarısını önde kapattığı hiçbir karşılaşmayı kaybetmemişti. Tek beraberlik 86 yılında Batı Almanya karşısında alınmıştı.
- » Güney Kore'nin Uruguay'a gol atmasıyla birlikte turnuvada gol yemeyen tek takım Portekiz kaldı.

Ağustos sıcağı

Evren Özüyener 27.08.2010

Misafir PAOK taraftarlarına ait otobüsün anlamsızca taşlanmasıyla şaşkınlığa boğulduğumuz nemi bol gecede Şükrü Saracoğlu'nda Fenerbahçe, UEFA Avrupa Ligi'ne kapağı atma maçına çıkıyordu. İlk ayaktaki 1- 0'lık mağlubiyet zihinlerde tedirdinlik işareti bırakmıştı.

Sahadaki iki takım da inanmıştı ne var ki konuk ekip sinirlerine hakim olamayıp sertliğin dozunu kaçırıyordu. İlk 15 dakikada PAOK tehlike yaratamazken 8'de Niang, Stoch'un soldan kesmesini iyi dolduramadı.

Niang'ın sarı-lacivertli formaya alışması kısa sürdü de gollere alışması Fenerbahçe camiasının sağlığı açısından uzun sürmemeli.

Gökhan Gönül ve Mehmet Topuz'un çabalarıyla Alex'le buluşturulmak istenen toplar hedefini bulmayınca ilk 30 dakikada Fenerbahçe, Stoch'un 24'te soldan doksana doğru yolladığı topun kornere çıkışıyla 0-0'a talim etmek zorunda kaldı. İlk devrenin bitimine doğru Fenerbahçe'nin uykusu gelirken uyanan PAOK, Salpingidis ile Volkan'ı zorluyor ama ağları bulamıyordu.

İkinci devrede varını yoğunu ortaya koymaya çalışan sarı-lacivertli formalardan tribündekilerin ritmi sahaya yansıyor ve Emre'nin ceza sahasının dışından sol sert şutuyla Kadıköy havaya giriyordu.

Golden bir dakika sonra 52'de Mehmet Topuz sağdan bindiriyor, kornerlerin ardından fark ikiye çıkmıyordu. 56've 64'te Alex, 59'da da Gökhan Gönül, maç boyunca sağ kanattan yaptıkları bindirmelerle Selanik ekibini bunaltıyordu. Bu yoğunluk devam ededursun 60'ıncı dakikada Salpingidis, topu 2 metreden auta atarken şans veya beceriksizlik deyin, Kadıköy derin nefes alıyordu.

69'da Stoch pişiriyor, Alex'in şutu kornere çelinirken 76'da Salpingidis bomboş pozisyonda yönünü bulamıyordu. 85'te Niang, sağdan gelen Gökhan'a yuvarlıyor o orta yerine yan ağları bulunca uzatmalara doğru gidiyordu maç.

Yunan temsilcisine göre daha istekli olan Fenerbahçe, 99'da Alex ile autu tercih ederken 102'inci dakikada bomboş pozisyonda sonradan oyuna giren Muslimovic ağları sarsınca Fenerbahçe de sarsılıyordu. Ağustos sıcağında Avrupa'ya veda eden Fenerbahçe'de artık ilk etapta jet transferlerle bir parmak bal çalınarak bu sezon da unutturulacak. Maalesef...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Altın çocuk

Evren Özüyener 29.08.2010

Biri bir önceki sezonun gizli şampiyonu diğeri ise geçen sezonun devrimcisi. Mehmet Yıldız varsa olan yoksa eksik kalan ev sahibi Sivasspor, bu sezona fırtına gibi giren son şampiyon Bursaspor'u 3. haftada ağırılıyordu.

Mesut Bakkal yönetimindeki Sivasspor oyuna baskılı girdi. 3. dakikada, oyun lideri Ceyhun'un vuruşuyla Yiğidolar rakip sahada belirdi. Ancak top Bursaspor defansına çarparak kornere gitti. 5. dakikada Mehmet Yıldız, topu Ceyhun'un önüne gönderdi.

Tecrübeli oyuncu topa iyi vuramadı ama meşin yuvarlak Bursaspor defansına çarparak Zita'nın önüne düştü. Zita kaleci ile karşı karşıya kaldığı pozisyonda topa iyi vuramayınca Ivankov'a gün doğdu.

Sivas 4 Eylül Stadi'nda karşılıklı akın denemeleriyle ilk 45 dakika golsüz geçildi.

İkinci devrede iki ekipte gol bulmak için sahaya yöneldi. 50. dakikada soldan gelen kornere Bursaspor'un defansif orta sahası Hüseyin'in ceza sahasında kafası doğru ama topun gittiği yer yanlıştı.

61'de Batalla ve Nunez'in yerine gol umudu Sercan ile nasıl oynayacağı merakla beklenen Arjantinli transfer Insua'yı oyuna sokan Ertuğrul Sağlam, risk aldı.

81'de Bursaspor umut ettiği golü Vederson'un soldan ortasına altın çocuk Volkan'ın sağdan şık plasesiyle buldu. 83'te Sivasspor, Sedat'ın direğe yolladığı kafayla dizlerini döverken Sercan iki kez karşı karşıya fırsatları harcadı. Bursaspor, son dakikada Ramovic'in boşalttığı kaleye Ali Tandoğan'ın uzaktan şutuyla skoru 2-0'a getirdi ve yine altın puanlar kazandı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İner misin çıkar mısın

Evren Özüyener 30.08.2010

Fenerbahçe'ye gönül verenler için bu sezonun ne şekilde geçeceği belirsiz. Türlü teknik direktör denemelerine geçmişte milyonları saçan kulüp yönetiminin Aykut Kocaman'a gerekli sabrı göstereceğini bildirmesi güzel de futbolseverler ister istemez 'arkasındayız' yaklaşımının tehlike sinyali olduğunu biliyor.

Seyircisiz son Kadıköy gecesinde Manisaspor'u konuk eden sarılacivertliler, Young Boys ve PAOK skandallarını çabuk unutmuşa benziyordu. Solda Caner sağda da Okan sahaya çıktı. 18'lik oyuncu, bir dönem Kerim Zengin ve sonrasında Gökhan Gönül'den sonra sağ kanatta kısa boylu ama enerjik oyuncu alışkanlığının yeni sürümüydü. Diğer yandan kalede Mert'in varlığını tehdit edecek pozisyon yaratamaması, Manisaspor'un ayıbydı. Öyle ki Lugano-Bilica ikilisinin ardına 3, 6, 12, 24 ve 40'da Isaac, Simpson ve Gökhan Emreciksin ile sarkan Tarzanlar, pişirip pişirip heba ediyordu. 17'de Emre'nin sağa yolladığı uzun topta Okan'ın durdurmadan yaptığı ortada ibre Fenerbahçe'ye döndü. Kaleci İlker tek elle çıkınca Alex de topu boş kaleye yolladı. 30'da kalecinin hediyesinde Alex'e 30 metreden vurmak nasip oluyor ama İlker hatasını telafi ediyordu.

47'de Ferhat sağdan ortalıyor, Isaac ceza sahasında kafayla ağırları buluyordu. Bu ani gelişme 'geliyorum' demiş ama Fenerbahçe umursamamıştı. 60'da Isaac ve Bilica, Mert ile karşı karşıya kalıyor; genç eldiven topu savuşturuyordu. Derken 62'de Alex'in kornerinde Fenerbahçe'nin gizli santraforu Lugano kafayla skoru 2-1'e taşıyiverdi. Futbol enteresan!

70'te Okan'ın sağdan ortasına rahat kafayla ilk golünü bulan Niang, Fenerbahçe'yi rahata çıkartırken Senegalli, 74'te Caner'in ara pasını kalecinin soluna yollayıp double yaptı.

77'de Manisaspor halı sahada görülebilecek bir defansif zaafiyeti üçüncü denemede Simpson ile değerlendirdi ve tabela 4-2'yi gösterdi. 84'te Özer karşı karşıya İlker'i şişlerken kalan dakikalarda Manisaspor 3. golü bulamadı. Evet, kazanan Fenerbahçe oldu ama görünen o ki taraftarları bu sezon inişli-çıkışlı maçlar seyretmeye hazırlıklı olmalı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Rotasyon

Evren Özüyener 17.10.2010

 Rotasyon İki yıl boyunca FİYAPI İnönü Stadı olarak anılacak Beşiktaş'ın futbol yuvasındaki 8. hafta mücadelesinde rakip Manisaspor'du. Sahada siyah-beyaz renklere sahip iki takımın karşılaşmasında Alman orta saha Fink'in ev sahibine yapacağı katkı merakla beklenirken konuk ekipte gözler gol makinası Makukula'da olacaktı.

İlk beş dakikada istekli ev sahibi, Bobo- Nobre birlikteliğinde gol aramıştı. Bu ikiliye Tabata destek olurken defansın gardiyanı Ernst, sağ kanat ağırlıklı hücumu bu kez daha çok düşünüyordu.

Ne var ki gol Manisa'dan geldi. 7. dakikada Simpson'un sağ kanada derinlemesine pasında defans iki çizgi halinde yakalanınca Isaac kalecinin sağından köşeyi buldu. Gol sonrası şuursuzlaşması beklenen Beşiktaş'ta bu hal ve tavır ilk olarak file bekçisi Hakan'da vücut buldu. Taç çizgisine doğru yolculuğu çıkan kaleci, topu Makukula'ya kaptırdı. Portekizlinin dağlara taşlara giden şutunda ise siyah-beyazlılar kabustan uyandı. İşte bu bölümde Beşiktaş atakları çabuk sonuç verdi. Nobre'nin uğraşıyla filizlenen atakta Bobo'nun soldan vuruşu defansa çarpıp ağlara gitti.

Eşitlik sonrası 23'te sakatlanan Kalabane çıktı, Burak girdi. 28'de de Ferrari sakatlanınca yerine Zapotocny girdi Böylece zorunluluktan karşılıklı birer stoper değişikliğine gidildi. Oyun hızla akarken Makukula bir defa penaltı noktasında bir kez de sağ çaprazda golle buluşsa da çerçeveyi bulamadı. 40'ta Hilbert ve Ernst ile yoklamada Manisaspor zorlanırken Ömer geçit vermiyordu.

İkinci devrede Kartallar için yazılabilecek en kötü senaryo hayata geçiyordu. 53'te Manisaspor, serbest vuruşunu Ömer Aysan kullandı. Arka direktte Fink'in üzerinden yükselen Dixon kafayla topu ağları buldu ve takımını öne geçirdi. 55.dakikada ise Tabata, defanstan dönen top sonrası atağa kalkan rakibini faulle durdurdu. İlk yarının sonundan sarı kartı cepte olan Brezilyalı, ikinci sarıyla kızarmış oldu.

Kalan yarım saatte Kara Kartal'ın yapacağı tek iş saldırmaktı. Bu bağlamda Holosko sahaya sürüldü. Ancak kapalı defansı yarmak için bu yanlış seçimdi. Öyle de oldu.

Tarzanlar'da Yiğit Gökoğlan, Murat Erdoğan'ın nefis pasında soldan defans arkasına sızma yaparak 68'de farkı ikiye çıkardı. 81'de Eren'in çift sarısı kırmızıları eşitlerken 89'da Ernst'in kafa golüyle Beşiktaş son 5 dakika umutlandı. Ama Nobre ve Holosko'nun çabaları işe yaramadı ve Manisaspor üç puanı alıp gitti.

Bu sonucun Beşiktaş'ta acil toplantıları beraberinde getireceği aşikar. Bakalım rotasyonu ile meşhur Schuster, eksiklerin gölgesinde başarı formülü bulabilecek mi?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sevindirmeyen puan

Evren Özüyener 30.10.2010

Öylesine kritik bir maç ki 10. haftada Bursa Atatürk Stadı'nda oynanan. Ev sahibi kazanırsa ikinci şampiyonluğa doğru tuğla üstüne tuğla koyacak. Yenilmesi halinde Timsahlar'ın da kaybedebileceği belgelenecek. Bu şartlar altında Fenerbahçe orta alanda ağır presle başladığı maçta oyunu Bursa yarı alanına yıkmaya çalıştı. Bu planın

altında yatan tek sebep rakip lider Bursaspor olunca sarı-lacivertlilerin üç puana mecbur oluşuydu. Fenerbahçe'de hafta içinde belli ki Galatasaray derbisi bol bol izlenmişti. Futbol bir oynusa bunun merkezi de orta sahaydı.

İşte iki ekip birbirini ikinci bölgede tartarken delik Fenerbahçe'de belirdi. 10. dakikada Sercan soldan daldı, vuruşunda Volkan topu savuşturdu. Beş dakika sonra sağdan dalan Gökhan Gönül cevabı verirken bu kez Ivankov başarılıydı. Bu baskı dakikasında Fenerbahçe golü buldu. Soldan Emre'nin arka direğe ortasında Alex'in volesine Semih dokundu. İlk 30 dakika geçildiğinde hamle zamanlamasını daha iyi yapan Fenerbahçeliler soldan Sercan'la gol pozisyonlarının önünü alıyordu.

Özellikle Nijeryalı stoper Yobo'nun sezgileri Süper Lig'in kalitesine katkı yapacak cinsten. 42. dakikada Alex'in ani çıkışında topu soldaki Stoch'a atması skorun 2-0'a gitmesini engellerken ilk devre, ibre Fenerbahçe'ye dönük şekilde sona eriyordu. İkinci yarıda Bursaspor daha dikkatli davranıp Sarı Kanaryalar'a darbe vurmayı düşünüyordu ki gol gecikmedi.

Arka direk dibinde unutulmuş Ergiç, 50. dakikada kornerden gelen topta Turgay'ın kafa pasında son dokunan isim oluyordu. Eşitlik sayısını takiben Stoch mükemmel bir çalımla topu sürüp Mehmet Topuz'a asist yapsa da futbol bilgisi gelişmemiş milyonluk futbolcu, golü çöpe atıyordu.

Pozisyonun dönüşünde bu maçta epey yer değiştiren Sercan soldan çıkıyor, havuzda topu ezen Volkan Şen bu kez beceriksizlik sınırlarını zorluyordu. 65. dakikada Bursaspor golünün benzerini Alex'in kornerinde Semih kaçırdı. 75'te Mehmet Topuz aç problemiyle topu auta yollayınca galibiyet sayısı da hayal oldu.

90. dakikada ise Sercan'a bir kez daha dur diyen kaleci Volkan, Fenerbahçe'ye bir puanı hediye ederken Bursaspor yine yenilmedi ama galibiyeti kaçırdı. Büyük maç diye tabir edilen mücadelelerde 3'te 3 yapan Fenerbahçe'nin ise kayıp kredisi tükeniyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gönüllerin adamı

Evren Özüyener 07.11.2010

 Gönüllerin adamı Fenerbahçe'nin 11. hafta sonunda baş aşağı gideceği bir karşılaşmaydı Eskişehirspor maçı. Dahası sarı-lacivertliler kazansa bile, puanlar kaybeden lider Bursaspor'la farkı dörde indirebiliyordu.

Bu kritik ortamda konuk, hediyeyle Pele ile 3. dakikada takdim etti. Portekizli, gereksiz yere elle oynayınca Alex penaltıyla perdeyi açtı.

Özellikle sağ kanattan akın akın gelen Fenerbahçe'de Semih lokum ortaya 7'de vurdu, kaleci İvesa kurtardı. Bu baskı dakikaları esnasında 13'te soldan gelen Es Es'te Serdar'ın ortasında Batuhan'ın vuruşunu Volkan savuşturdu ama Sezer affetmedi.

Beraberlik şokuna dahi girmeyen Sarı Kanaryalar, 18'de Gökhan Gönül'ün ortasında Semih'in kafasıyla öne geçiverdi.

30'da Emre iki maçta bir sakatlandığı arka adalesinden arızalanınca çıktı zaten o çıkmasa hakem ona aşırı tepkilerinden kırmızıyı gösterecekti.

10 dakikalık bir ağır çekim dönemi sonrası 41'de Mehmet Topuz'un yaydan sert şutu defans ve Ivesa'nın yardımıyla direktten döndü.

Devre böyle kapanır diye beklerken 45+2'te Gökhan Gönül "Ben bu maçın adamıyım" dercesine getirdiği topta pasını verdi, defanstan dönen Mehmet Topuz'un ortasında önüne düşen topu havadan zımbaladı. İkinci yarıya saçma sapan bir haberle merhaba dedik. İlk devrede itiş kakış sonucu sarı kart gören Lugano ile Sezer sahada kalması gerekeni soyunma odasına taşımıştı. Bunun sonucunda kırmızı kart gören iki futbolcu planları bozarken Fenerbahçe'de Stoch çıkıp yerine Bilica girdi.

İkinci devre 10'a 10 oyun sıkışma emaresi gösterse de açık oynayan iki takımdan goller gecikmedi.

66'da Bilica'dan beklenebilecek bir ıska ile Serdar, önünde bulduğu meşin yuvarlağı Volkan'ın solundan ağlara yolladı.

Fark bire inmişti ki 70'de Semih kaleciyle karşı karşıya kaçırdı. Bu gelecek golün habercisiydi. Eski günlerinden örnekler vererek komple futbolcu olduğunu bir kez daha gösteren Gökhan Gönül, hücumu hatırladığı gecede 72'de tekrar sahne aldı. Sağdan asistledi ve Semih skoru 4-2'te getirdi. Kolay başlayıp zora giren gece de Fenerbahçe adına mutlu sona erdi.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kopya çekti

Evren Özüyener 14.11.2010

Geçen sezon Fenerbahçe'nin dokuzda dokuz yapmasına engel olan Gaziantepspor ile karşılaşıyordu sarı-lacivertliler. Yine bir yıl önceki maçta oynayıp yenilen golde pay sahibi olan Bekir, Lugano'nun Fenerbahçe Kulübü ile dalga geçip 3 maç ceza almak istemesi sonucu dün de Kamil Ocak Stadı'nın zeminine Yobo ile beraber geri dörtlüde çıkıyordu.

Fenerbahçe'de çevikliği ile bilinen Stoch'un sol kanadı gezi parkına çevirdiği maçta gol de bu bölgeden gelen akında Slovak oyuncunun pasına vuran Alex'ten geldi. Dakikalar 18'i Alex ise Türkiye'deki 7. yılında 100. golünü işaret ediyordu.

Ev sahibinde ise Ivan de Souza, Murat Ceylan ve eski Fenerli Olcan'ın füzeleri Volkan'dan dönerken ilk yarım saat içinde Fenerbahçe'nin ikinci golü atma isteği pozisyona dönüşmeden kursağında kalıyordu.

İkinci devrede yavan akan karşılaşmada ilk gol emaresi 56'da Caner'in atağa çıkarken kaptırdığı topla geldi. Jorginho, günün başarılı ismi Volkan'ı geçemezken atağın dönüşünde Semih altıpastan autu tercih etti.

71'de Alex, topun üstüne basıp solda Semih'i göremeyince sarı-lacivertliler de maçı koparamadı.

Ve 78'de ev sahibi beraberliği yakaladı. Serdar Kurtuluş'un sağ kanattan girip attığı çalım sonrası top yan ağlarla buluşunca bu kez Volkan da bir şey yapamadı. Arkası gelecekti daha... 84'te Olcan uzun pasta ceza sahasına dalıp Volkan'ı da geçerek boş kaleye topu yolladı. Antep geçen yılın kopyası ile 1-0 geriden gelip kazanırken, Fenerbahçe'ye yakışmayan başıboş oyun ne zaman sistemli bir futbola dönüşecek merak konusu...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Doyurucu futbol

Evren Özüyener 21.11.2010

Beşiktaş, baskılı başladığı maçta golü kalesinde görünce şaşırmış olmalı. Ancak Bernd Schuster'in hazırlayıp sunduğu oyun modelinde neredeyse kaleci Cenk bile orta sahada dizilip hücumlara katılacak gibi. Bu bağlamda formatı ezberlemek zor olmuyor rakip takımlar için. Konyaspor da bu açığı iki kez ofsaytla kesilen ataklarda kullanmaya çalışsa da sonuç alamadı. Ancak üçüncü denemede Beşiktaş, geride kaptan İbrahim Üzülmmez'i bırakınca bunu pahalıya ödedi. 16. dakikada üçe bir kontraatakta sola Montono ve sağa da Erdal'ı alan Grajciar yaklaştı ve ceza yayından yerden vuruşla ağları salladı.

Ne var ki gerisini getiremiyor Konyaspor. Fenerbahçe maçında da ilk golü bulan taraf olmuş sonra bol gol yemişti. Ve 25'te konsantrasyon bozukluğu yaşıyor konuk ekip. Ernst'in penaltı noktasından bomboş kafası auta gidiyor. Bu atak golün habercisi oluyor zira akının ertesinde Tabata'nın ters kanattan ortasına savunmacı Kere yanlış kaleyi hedefliyor ve skor eşitleniyor.

Yüklendikçe yüklenen Kara Kartal, 39'da hak ettiği galibiyet golünü Nobre'nin indirip Tabata'nın kaleciden dönen topunu sert tamamlayan Holosko ile buluyor. Quaresma'nın sakatlanıp Erhan Güven'in girişiyle devre sona ererken ikinci yarıda top çevirmeyi ön planda tutan bir Beşiktaş var. Konyaspor'un geride takip ettiği dakikalar geçtikçe pozisyon arıyor gözler...

Ve müjde 53'te geliyor. Ofsayt kokmayan pozisyonda Nobre, penaltı noktasından autu tercih ediyor. Beş dakika sonra Tabata, Nobre'nin pasında ayağının ayarını iyi yapamayınca iki farktan oluyor Beşiktaş. Dahası az sonra...

62'de Grajciar altı pasta bekliyor. Sağdan gelen uzun ortayı Hakan, Slovak golcüyeye iletiyor ve beraberlik bulunuyor.

Beşiktaş hiç istifini bozmuyor. İbrahim Toraman'ın isabetsiz vuruşunda dakikalar 66'yı gösteriyor. Ve bitime kadar tempo hiç düşmüyor. Özellikle kalitenin Spor Toto Süper Ligi aştığı son 15 dakikada da gol gelmiyor ve iki ekip de birer puana razı olurken futbol ziyafeti takdir topluyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir puanın anlam ve önemi

Evren Özüyener 24.01.2011

Son şampiyon, Spor Toto Süper Lig'de ikinci perdeyi Konya'da açıyordu. Trabzonspor ile Fenerbahçe'nin şimdilik sanal şampiyonluk çekişmesinde yer bulamayan lig ikincisi Timsahlar, oyunda hemen iki şans buluverdi.

4. dakikada Sercan, sağdan arka direkte Batalla'yı gördü. Onun kafası autu boyladı. 7'de ise aynı kanattan Vederson'un ters ayakla ortasına Turgay'ın kafası etkisizdi. Ama Konyaspor, asıl tehlikeyi 14'te yaşadı. Topu kaleye iki metre kala önünde bulan Sercan, Hakan'ın kollarında yere düşüp pozisyonundan yararlanamadı.

21'de Ziya Doğan'ın kontraatak futbolunu benimsemiş ev sahibi, Grajciar'ın önüne atılan hızlı topta Ivankov'un da uyanıklığı sonucu golden oldu.

Maçın gidişatı belli olmuştu. Bursaspor bol pozisyona girecek arada sırada da Konyaspor parlayacaktı.

İki dakika sonra Musa Çağırın, kafasının yönünü ayarlayamıyordu. Galatasaray A2 takımından takım arkadaşı Emre Yüksektepe gibi forma bulan genç oyuncu, kiralık dönemini verimli geçirmek için uğraş veriyordu.

Diğer yandan Bursa üretimi pozisyonlar sürüyor; bu kez kaptan Ömer kafayla hedefi bulamıyordu.

42. dakika şenlikleri ise, kornerden gelen ortalarda Ergic ve Serdar'ın etkili kafa vuruşları sonucu az daha cenazeye dönüşecekti ki ilkinde kaleci Pawelek ikincisine de anlaşmazlık izin vermedi.

İkinci devrede nedendir bilinmez orta saha mücadelesine dönüştü karşılaşma. Konyaspor ise ilk yarının aksine daha çok yardımlaşan taraftı. Bu anlayışın sonucu olarak 55'te Musa'nın sağdan etkili gol pası kimseye değmezken hemen atağın devamında Grajciar'ın kafası Ivankov'da eridi.

10 dakika sonra Turgay'ın yaydan sert şutu üstten çıkarken Kenny Miller, Batalla'nın yerine oyuna girdi. İskoçya'nın yetiştirdiği yetenekli golcü, Süper Lig'de ilk kez forma giydiği maçta, topla buluşamayınca verimliliğini ölçmek de başka zamana kaldı.

Sona yaklaştıkça Bursaspor, karşı kaleye doğru yol aldı ama etkin hamleler yapamadı ve golsüz başlayan maç öyle de son buldu. Timsahlar, bu sonuca sevinmek zorunda zira bir puanın dahi ne kadar önemli olduğunu geçen sezon son hafta kazanılan şampiyonluktan biliyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

1-0'a bağlarsan ağlarsın

Evren Özüyener 14.02.2011

Anadolu Derbisi'nde, bir kez daha şampiyonluk koşusuna çıkan Bursaspor, Spor Toto Süper Lig'in dışı ekiplerinden Eskişehir'e konuk olmuştu.

Maçta baskıyı ilk kuran taraf ev sahibi olurken 3. dakikada sağdan Burhan'ın ortasına kafayı vuran Batuhan çerçeveyi tutturamadı.

İki dakika sonra Tello'nun düşürülüşüyle kazanılan serbest vuruşta Sezer'in sert ayak içinden çıkan top 30 metre sonra direği sallıyor, heyecan artıyordu.

Genelde Eskişehirspor golü arasa da 22. dakikada Bursaspor öne geçti. ABD'li yeni transfer Altidore'dan topu alan Miller'in sol kanattan ortasında Sezgin, topu uzaklaştırmak yerine havuza yollayınca Ergiç, topun gelişine solunu konuşturdu.

Artık hızlı hücumu seven Timsahlar için maç basit bir hal almıştı.

35. dakikada her iki kalede de aksiyon vardı. İlk olarak Batuhan topu kontrol ederken Vederson'un da elle yardımı olduğunu ima ederken atağın dönüşünde Miller'in şutuna defans set çekiyordu.

İkinci devre beklenildiği gibi ağır bir tempoda başlarken bu gidişat Bursaspor'un lehineydi kuşkusuz.

54'te Eskişehirspor'dan Alper'in kafa vuruşunu güçlükle çıkartan kaleci Ivankov golü önlemişti.

61'de Batalla'yı oyuna alan Ertuğrul Sağlam doğru bir hamleyle orta sahada hücumla yönelik etkinliği arttırmayı düşündü. Bunun üstüne Batuhan'ın da Stepanov'un göğüs kafesine dirseği sonucu kırmızı kart görmesi, ev sahibinin gardını düşürdü. Ve ya tutarsa şeklinde saldırırken Es-Es aradığı madeni buluverdi.

Derin pasta Serdar'ın Miller'ın darbesiyle düşüşü sonucu penaltıyı kullanan Sezer, 76'da beraberliği ve coşkuyu getirdi.

Olmayacak işler oluyor, 79'da Ozan çift sarıdan atılırken tepkileri sonucu Ertuğrul Sağlam da tribüne yollanıyordu.

10'a 10 giden maçta karşı karşıya gol kaçırma dönemi 83'te açılırken Ergiç'in yerden şutu direktten döndü. Ardından karşı kalede Ümit Karan 88'de, Alper de 89'da beceriksizlik gösterisine soyunurken Batalla da onlara 90+2'de eşlik edince beraberlik kaçınılmaz oldu.

Böylece son şampiyon Bursaspor, farkı arttırabileceği maçı 1-0'a bağlamayı pahalıya ödedi ve acı bir ders aldı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mekânda fire yok

Evren Özüyener 20.02.2011

Galatasaray, artık gelecek sezonun hesaplarını yaptığı Spor Toto SüperLig'de Bucaspor'u konuk ediyordu. İkinci devrede dış sahada varlık gösteremeyen Aslan'ın, yeni mekânında iştahı kabardığından İzmir temsilcisinin işi hiç de kolay değildi. Bucaspor ise geçen hafta tadilat sonrası kavuştuğu makyajlanmış arenasında diriltiği düşmeme mücadelesinde daha da güçlenmek istiyordu.

Ev sahibinde yine arzu vardı ama gol için yaratılmış Baros'un santrafor mevkiine gelişle ondan sekecek topları değerlendirme görevi Stancu'nun yerine Sabri'ye verilince sarı-kırmızılılar bu plandan fayda göremedi. 13'te Culio ile soldan yoklayan Galatasaray, baskılı görüldüğü ilk yarıda en tehlikeli pozisyonunu 39'da yakaladı.

Stancu'nun serbest vuruşunda Servet'in kafası direktten döndü. Misafir ekipte ise Erkan sol kanatta parlarken önce 26'da Onur'un dokunuşunu Zapata ve direk çeldi. 33'te de Sercan'ın dar açıdan solla şutu direğe çarparak golden uzaklaştı.

İkinci devre iyice ateşlenen oyunda 52'de Bucaspor Mendy ile sağdan uçarken bu oyuncunun ayarsız pası golü önlüyordu. 54'te Kazım'ın sağdan pası mı şutu mu desek çerçeveyi bulamazken tribünler yolacak saç aramıştı.

Bu bölümde iki takım adına neredeyse her atak heyecan yaratırken 58'de Baros karşı karşıya kalıyor kaleci Londak, önce onun sonra da Stancu'nun dönen topa vuruşunu eritiyordu.

69'da Stancu'nun soldan ortasında Kazım'ın topu Yekta ile birlikte ıskalması şaşkınlık yaratırken iki dakika sonra Bucaspor, Cenk'in müthiş pasında yine sağda Mendy'yi buluşturuyor ama onun pası kaleye paralel taça çıkıyordu. Bu kadar açık oynayan iki takımın, tempoyu hiç düşürmediği gecede gol bulamaması şanssızlık olacaktı ki 77'de Galatasaray, Kazım'ın sağdan pasında penaltı noktasından Culio'nun yerden vuruşuyla ağları sarsarak morallendi.

Gol sonrası Kazım, bu kez sol direk dibinde Londak'ın hatasını bir metreden auta atıp skoru 1-0'da tuttu! Ona 85'te Mendy'nin aşırma beceriksizliği eklenince sarı-kırmızılılar oldukça zor duruma düştüğü bir iç saha maçını daha taraftarına mahçup olmadan mutlu bitirdi.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Durdurulamıyor

Evren Özüyener 14.03.2011

Fenerbahçe, Konyaspor karşısında kazanırsa Spor Toto Süper Lig'de bu sezon galibiyet serisini dokuz maça taşıyacaktı. Rakip son sıralara adeta demir atmış olduğundan sarı-lacivertliler için kolay geçmesi yüksek ihtimalli bir mücadeleyleydi. Zaten Konyaspor ile Fenerbahçe arasında oynanan 23 lig karşılaşmasında 22 kez Fenerbahçe gülerken, Konyaspor sadece 1 galibiyet alabilmişti. Kağıt üstünde her şey ev sahibinden yanaydı.

Buna rağmen yeşilbeyazlılar, Fenerbahçe karşısında oldukça istekli ve arzulu başladı. Ne var ki bu sezon ilk yarım saatlerde işi bitirmeyi hedefleyen Fenerbahçe, yavaş yavaş ısınıyordu. Son haftaların yorulmak nedir bilmeyen elamanı Mehmet Topuz, 15'te uzaktan kaleyi yokladı. Pawelek sert gelen topu güçlükle çıkardı. Bu pozisyonun devamında tribünler golü alkışlamak için ayağa fırlıyordu. Hırçın savaşçı Emre, rakip yarı sahada topu rakibinden çalıp ceza sahasına sokuldu. Pasını Niang'a verdi. Niang da karşı karşıya kaldığı kalecinin sağından meşin yuvarlağı filelere göndererek Fenerbahçe'yi 1-0 öne geçirdi.

20'de fark ikiye çıkabilirdi. Senegalli hücum gücü Niang, sağ kanatta topu çaldı ve ceza sahasına girdi. Vuruşunu yaptı ama top uzak direğin dibinden dışarı gitti.

30'da, uzun aradan sonra sol kanatta forma bulan Stoch, kaptan Alex'in pasında topla birlikte ceza sahasına girdi. Slovak oyuncu, çaprazdan şutunu çekti ama top uçuşa geçti.

İlk devre Fenerbahçe'nin üstünlüğü ile geçerken rakibin gol bulması dakikalar geçtikçe zorlaşıyordu.

İkinci devrede de ilk yarıdan farklı bir senaryo yoktu sahada. 55'te Stoch sol kanattan ceza sahasına girip vurdu ama Pawelek günündeydi.

60. dakikada Dia, Stoch'un yerine sahne alırken tribünler şampiyonluk şarkıları söylüyordu. Bu bölümden itibaren diş dokunur pozisyon bulmak güçleşirken Fenerbahçe'nin kontrolünde dakikalar erimekteydi.

77'de Semih öne çıkıyor ve Caner'in ara pasında düzgün bir vuruşla köşeden topu ağlara göndererek farkı ikiye çıkarıyordu. Rakip havluyu atarken bu gol sonrasında Emre'nin sakatlığı canları sıkıyordu.

Böylece Kanaryalar, seriyi dokuza çıkarıyor ve Türk Telekom Arena'ya doğru yola çıkıyordu. Yeni yuvasında hiç kaybetmeyen yaralı Aslan ile seri yakalamış Kanaryalar'ın mücadelesi zevkli geçecek gibi...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ani tepki

Evren Özüyener 10.04.2011

Bursaspor beraberliği sonrası camiada kenetlenme mesajı verilse de içten içe bir tedirginlik söz konusuydu. Öyle ya geçen sezon yaşanan travmanın ardından bu sezon da şampiyonluğa mucizevi şeklide tutunmuştu Fenerbahçe. Ve Eskişehir'de de kaybedilecek puanlar şampiyonluğun diğer adayı Trabzonspor'un işine yarayacaktı.

İki eski takım arkadaşı Aykut Kocaman ve Bülent Uygun'un karşı karşıya geldiği maçta tempo hemen tavan yaparken gol de gecikmedi.

8. dakikada Caner'in kanadından gelen Es-Es, Batuhan ile öne geçti. Burhan'ın sağdan ortasını penaltı noktasından kafayla tamamlayan pivot santrafor, sevincini doyasıya yaşayamadan Fenerbahçe eşitliği sağlayıverdi.

Sarı-lacivertli taraftarların ürkek oyunu sebebiyle tatmin olmadıkları Caner, 10. dakikada sol kanattan daldı, Alex'in yüksek falsolu pasında defansın dengesizliğini iyi değerlendirdi ve altı pastan fileleri havalandırdı.

Eşitlik sürer mi derken Alex yine sözü aldı ve ibreyi Fenerbahçe lehine çevirdi. Brezilyalı kaptan, Senegalli gol ayağı Niang'a adeta servis yaptı, o da Ivesa'nın yanından topu ağlarla buluşturdu.

Eskişehirspor'un erken golüne Fenerbahçe'nin ani cevapları maçın dinamizmini etkilemedi. Özellikle Alex, 22 ve 28'de kafayla gole yaklaşıp da sonuç alamadı. Ev sahibi baskılı gelse pozisyon bulmazken Fenerbahçe bütün olarak iyi günündeydi.

İkinci devrede biraz durulmuş gibiydi oyun. Es-Es Bandosu moral verse de Es-Es etkili olmaktan uzaktı.

Fenerbahçe'nin skoru koruma içgüdüsü şampiyonluk hayli ile birleşince sakın futbol sahaya yayılan taktiğin teması oluyordu.

75'te Batuhan'ın kafası uzak direk ve Volkan'dan dönerken şans üç direk arasında Fenerbahçe'yi tercih ederken Semih 86'da skoru 3-1'e getiriyordu.

Fenerbahçe için zor başlayan gece erken tepki sayılarıyla kolay bitti. Bu hafta için top Trabzon'da...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)